

Spread of Arab Inhabitants in Kurds Populated Regions (16-232A.H\637-749A.D)

Zrar Sdiq Tofiq¹ - Taha Rajab Hamad²

¹⁺² History department, College of Human Sciences, University of duhok, Duhok, Kurdistan regin, Iraq.

Abstract

After the end of the process of conquering Kurds inhabitant cities and regions, and their being part of the Islamic state, they were run by the governors, leaders and Islamic Caliphate authoritative, that most of them were Arabs .

One of the new features of the new situations in these regions was that a great number of tribes, clans and families who were affiliated to different Arab tribes, were settled in these regions. Specifically, those who were fighters and came during the conquering period based on the Islamic Sharia. The conquered lands were recognized as their own legitimate lands. It seems that despite this reason, there are many other economic, social, political, tribal, factors that played their own role in the process of inhabitation, which has been explained in details based on the contexts and examples mentioned in the resources

This research is assigned to talk about those Arab tribes and families who were inhabited in the Kurds residential regions from the beginning of Islamic conquer to the end of Amawi period, this has been fairly explained in detail according to existing data to categorize their identity and residential places.

Keywords: Islamic Kurds History, Kurds Inhabited Regions, Arabs Population.

پیشه کی:

ئه نجامدانی لیکۆلینهوه، له دانیشتوان و پیکهاته کانی ههر شوێن و سهردهمێک گرنگی خۆی ههیه، به تایبهتی که توێژینهوه که تایبهت بێت به بڵاوبونهوه و نیشتهجیونی عهرهب له ناوچه کوردنشینهکان، که بابتهیکی پێویسته و تاکی کوردی که مترین زانیاری و ئاشنایهتی له بارهوه ههیه، ههرچهنده پێشتر کار له سههر ئهم بابته کراوه، به لām ئیستاش ئهوه هه لده گری، که زانیاری زیاتری له بارهوه بخریتهرو.

ئهم توێژینهوهیه تیشک دهخاته سههر پرسی بڵاوبونهوه و نیشتهجیونی ره گهزێکی بێگانه بۆ سههر خاکی کوردان، که عهرهبه و ئهم پرۆسهیه، ئهوهی تایبهته به سنوری کاره که مان له سههرهتای فهتحي ئیسلامی ده گرتیهوه تاكو نیوهی یه که می سهدهی سییه می کوچی، ههروهها ئامانجی هاتی فاتیحه کان بۆ ناوچه کوردنشینهکان دهخهینهرو، له گه ل رێژه و جوړی نیشتهجیونیان، له لایه کیتر به وهستان له سههر نمونه کان که م تا زۆر ده ریده خهین، که نیشتهجیونیان چ گوژانکارییه کی به سههر دانیشتوان و ناوچه کوردنشینهکان هیناوه، به تایبهتی له بیناکاری کو شک، بازار، له گه ل ئه و زهویه کشتوکالیانهی، که بونهته مولکی فاتیحه مسو لمانه کان یانیش ئه وانهی خو یان بنیاتنیان ناو...، له گه ل بواری سیاسی و کو مه لایه تی...

ئهم توێژینهوهیه، له سی باسی سههر کی پیکدیت، که باسی یه که م تایبهته به نیشتهجیونی عهرهب له ههریمی جهزیره و بهراورد به ههریمه کانیر زۆرتین ژماره ی عهرهبی له خو گرتوه، باسی دوهم تایبهت به نیشتهجیون له ههریمی چیاکان، باسی کو تاپی تایبهت به نیشتهجیونی عهرهب له ههریمی ئازربيجان. له ههر یه که له و ههریمه کانهی که باس مان کردن ناساندنیکی کورت بۆ ههر یه که یان ده که یین و به کورتیش ئاماژه به چۆنییه تی فهتحر دنیان ده که یین، چونکه توێژه ری تر کاریان له سههر ئه و بابته کردوه، ههروهها ده رباره ی نیشتهجیونی عهرهب له ههر یه که یان، بابته کان هه ندیکجار له هاتی چه ند بنه ماله یه کدا بون، که ئه مه ش زیاتر له ههریمی جهزیره و ئازربيجان به دیکراوه و هه ندیکجاریش ده سه لاتدارانی خه لافهت به بریار خه لکانی خو یان له ناوچه فهتحر اوه کان نیشتهجیکردون، له گه ل ئه ودها سههر کرده سه ربازییه کانیش قه لآو شو یته قایمه کان یان کردۆته نشینگه ی خو یان و ئه مه ش له ههر سی ههریمه که به دیکراوه، له گه ل چه ندین جوړی تر که له توێژینهوه که زیاتر به ده ردرکه ون.

له م توێژینهوه دا پشت به چه ندین سههرچاوه ی ره سه ن و ژیده ری جوړاوجۆر به ستراوه، که له لیستی سههرچاوه کان ئاماژه یان پیکراوه.

باسی یه که م: بڵاوبونهوه و نیشتهجیون له ههریمی جهزیره:

جهزیره، یه کیکه له ههریمه گه و ره و ناسراوه کانی خیلافه ی ئیسلامی و بۆیه به م ناوه ناو ندر اوه، چونکه ئه و ناوچانه ی ده گرتیهوه که ده که ونه نیوان هه ردو رو باری دیجله و فوراته وه. (القزوينی، د.ت: 351؛ القطیعی، 1412ه: 331/1)، ههروهها ئه و ناوه له سهردهمانی پێش ئیسلامیش هه بوه و له سههرچاوه سریانیه کان، به چه ند جوړیک هاتوه و دواتریش به (اقور)⁽ⁱ⁾ و چه ند ناویکی تر ناو زه ندرکراوه. (یاقوت الحموی، 1995: 238/1)، به لām ئه وهی سهلمیندراوه و له سههرچاوه کاند هاتوه، زیاتر و به شیوه یه کی فه رمی به جهزیره ناو ندر اوه⁽ⁱⁱ⁾.

سەبارەت بە دیاریکردنی سنوری ھەریمی جەزیرە⁽ⁱⁱⁱ⁾، ھەرچەند لەلایەن گەرۆکەکان چەند شارێک خراوەتە ناو سنوری ھەریمی جەزیرە، کە لە دەروەوێ ئەم ناوچانە بون و کەوتونەتە پۆژەھەڵاتی دیجلە و رۆژئاوای فوراتەو، بە ھەر حال سنوری ھەریمە کە بەو شیوەیە جێگیرکراوە، کە لە باشوورەو تا قەڵای تکریت لە کەناری دیجلە و باژیری ھیت لە کەناری فورات درێژ دەبوو و ھێلی و ھیمی نیوان تکریت- ھیت دەبوو سنوری نیوان جەزیرە و عێراق و ھەردو ھەریمە کە لە یە کتر جیا دەکرەو، ھەرچی لە باکوریشەو ھاوسنوری ئێرمینیا و ولاتی روم بو. (ابن حوقل، 1938: 207/1؛ القزوینی، د.ت: 351) کە ھەک کەلین(الغر)ی دەولەتی ئیسلامی بو. (المقدسی، 1991: 136).

دیارە جەزیرە ھەریمیکی بەرفراوان بو و دەیان شارو باژیرو ناوچە لەخۆدەگرت، ئیمە لێرە زیاتر مەبەستمان ئەو شارو باژیرانە، کە زۆربەیی دانیشتوانە کە کورد بون و ناوچە کە لە روی میژووییەو بە بەشێک لە کوردستان دادەندرا و دیارترین ئەم شارانە ن کە بریتین لە: (آمد، نەصیبین، جزیرة ابن عمر، سنجار، میافارقین، سەرد، الحسنیة، داقوق، باجرما ماردين، أرزن.... (المقدسی، 1991: 136؛ یاقوت الحموی، 1995: 134/2؛ زرارصديق، 2020: 26).

وادیارە لە کاتی ھاتنی عەرەبە فاتیحەکان بۆ جەزیرە، وێرای شارە ناسراوەکان ھەندێک قەڵا و شاروچکە و گەورەیی ھەبون، لەوانە: المرج، حیانا^(iv)، باھدرا، باعدرا، داسن^(v)، حزی نزیك ھەولێر. (البلاذري، 1988: 323)، ھەروەھا خفتون^(vi)، کفرتو^(vii)، بازیدی، زوزان، ئەم شوئیانە لە میانەیی باسکردنی پرۆسەیی ھەتی ھەریمە کە یان لە ھەولەکانی دو سەدەیی یە کەمی کۆچی ناویان ھاتو (البلاذري، 1988: 176، 322؛ قدامة بن جعفر، 1981: 381).

سەبارەت بە سالی ھەتھکردنی رای جیاوازی ھەییە^(viii) زانیاریەکان بەسەر سالانی (17ك/638ز، 18ك/639ز، 19ك/640ز) دابەشبون. (زرارصديق، 2020: 26)، بەلام زیاتر بە لای ئەو دەدا دەچن، کە زۆربەیی پرۆسەیی ھەتی ھەریمە کە لە سالی (18ك/639ز) بو. (البلاذري، 1996: 74/11؛ البخاری، 2019: 39/8)، چونکە بەپێی ئەو ھەیی (ابی عبیدە بن الجراح (18ك/639م)، لە قوڵی شامەو بەرەو ھەتی ھەریمی جەزیرە ھاتو و دواتر بەھۆی نەخۆشی لارەشە لە سالی (18ك/639ز) کۆچی دواي کردو و لە جێگەیی (عیاض بن غنم (م: 20ك/641ز) داندراو. (البلاذري، 1988: 141؛ ابن سعد، 2001: 41/5؛ اليعقوبي، 1425ھ: 104)، ئەویش چ بە شەڕ و چ بە رێککەوتن سەرچەم شارو گوندەکانی ھەریمە کە ھەتھکرد. (الکلبی، 1986: 484؛ الخطيب البغدادي، 1417ھ: 537/1؛ ابن عساکر، 1995: 264/47).

دەربارەیی شیوازی ھەتی ھەریمە کە، بەپێی زانیاری سەرچاوەکان، زۆربەیی ناوچەکانی ھەریمە کە بە ئاشتی ھەتھکراون. (ابن زنجوية، 1986: 473/2). کە دواي ئەو ھەتی فاتیحەکان شارەکانیان گەمارۆداون، بە وەرگرتنی سەرانەو باج لە ھەگەل خەلکە کە رێککەوتون، کە خۆیان بە دەستەو بەدەن^(ix).

ئەو ھەتی ئاشکرایە نیشەجێبونی عەرەب لە ھەریمی جەزیرە بەشیوەیەکی گشتی، دەگەریتەو بە سەردەمانی پێش ئیسلام و ئاشکرایە کۆچەرائی عەرەب لە میانەیی رایەلەیان لە نیوان ھاوینەھوار و زستانە ھەواردا، دەگەیشتنە دەشتەکانی ھەریمی جەزیرە و تێیدا دەمانەو (السليمان، 1985: 35) بۆیە دەبینن لە سەرچاوە رۆمانی و بیزەنتی و ئیسلامیەکانیش ئاماژە بە (عربايا و باعربا) کراو^(x) کە بە مانای (بلاد العرب)- ولاتی عەرەب دیت. (السليمان، 1985: 35).

لە ھەوالەكاندا، چەندىن جار ئامازە بە نىشتەجىبۇنى ھۆزەكانى قىس و تغلوب و شىبان لە جەزىرە كراوە، كە بە چرى بۆلۈپونەتەو، بەلام كىشە لەو ە دايە، نازاندرى، لە چ شوئىنكى ھەرىمە كە بۆلۈپونەتەو، زۆبەى ھەوالەكان گشتىن و جەزىرەى بەرفراوان بە يەك شوئىن جوگرافى حىساب دەكەن و بە دەگمەن باسى شوئىنكى ديارىكرائى ھەرىمە كە دەكەن، بۆيە ئىمە لىرە زۆرجار تەنھا وەك جەزىرە باسى دەكەن، بەلام دەزانىن جارى وا ھەبۇە ناوچە كوردنشىنەكانى گرتۆتەو، بۆ نمونە ھەوالىك ئەو ەمان بۆ دەگىرتەو (قضاة) و چەند خىللىكى ترى ەربە لە سەردەمى جاھىلى لە آمد^(xi) و ميفارقىن^(xii) و چەند جىگايە كى ترى جەزىرە گىرساونەتەو و بەم بۆنەو ەيەو ە شاعىرىكىان گوتىو ەتى:

ألا لله ليل لم ننم ... على ذات الخضاب مجنبينا

وليلتنا بآمد لم ننمها، ... كليلتنا بميفارقينا. (ياقوت الحموى، 1995: 57/1).

واتا: بۆ خوا شەوئىك ەيە تىيدا نەخەوتىن... لەگەل ژنىك كەلەكەمان وئىكنەكەوتەو

شەو ەكەمان لە ئامەد نەخەوتىن، ھەر وەك ئەو شەو ەمان كە لە ميفارقىن بوىن

لەو سەردەمەى تايبەت بە توئىنەو ەكەمان، بەھۆى ئەو ەى ھەرىمە كە درئىبۇنەو ەى عىراق و شامە و سەرجەم ئەم ناوچانەش تارادەيەك ھاو ە شو ەوان، ھەرو ەھا لەو سەردەمەدا سنورىكى سروشى جياكەرەو ەى وەك چيا، يان روبراىكى مەزنى يان لەمپەرىكى سىياسى وا نەبو بىتە رىگر و ئاستەنگ لە پىش ھاتوچۆى ھۆزە كۆچەرەكان، بۆيە چەندىن تىرە و خىل و مالباتى ەربەى لە ھۆزەكانى (مضر— و بكر و ربىة) دەھاتن و بە تايبەتى لە ھاوينا روياندەكردە كوئىستانەكانى ھەرىمى جەزىرە و دەيانكردە ھەوارى ھاويناىن. (زرار صديق، 2020: 40). بۆيە ئەم ھەرىمە لەلایەن گەرىدەو جوگرافى ناسانى مسوئلمانان كراو بە سى بەشەو ە: ديار ربىة، ديار مضر— و ديار بكر) دەگرتەو ە. (المقدسى، 1991: 136؛ ابن حوقل، 1938: 7/1، 225/1؛ ياقوت الحموى، 1995: 494/2؛ ابن شداد: 1431: 112) بەھۆى ئەو ەى كە شوئىن لەو ەپاندنى مەر و مالاتەكانيان بو و لە زمانى ەربەشدا، وشەى ديار بە ماناى ھەوار دىت (الازھرى، 2001: 294/2؛ الصاغانى: 1970، 268/1)، دەتوانىن بلىين ديار بكر زياتر ناوچە كوردنشىنەكانى دەگرتەو ە كە (بلاد ديار بكر) ناوى ھاتو ە ناو ەندەكەى شارى آمد بو. (الھمدانى، ۱۸۸۴: 132، 136؛ ابن حوقل، 1938: 7/1؛ المقدسى، 1991: 137؛ القزوينى، د.ت: 351)، بۆيە دەبىنن لەسەردەمى ئىسلامى ھۆزە ەربەكان زياتر لە ھەرىمى جەزىرە بۆلۈپونەو ە لىرە پاشخانىكىشيان ھەبۇە و بە ناوچە كە ئاشنا بون. (السليمان، 1985: 35) ھەرو ەھا بەھۆى ئەو ەى ھەرىمە كە زياتر بە ئاشتى و بەخشىنى سەرانە فەتحكراون. (خليفة بن خياط، ۱۹۹۳: 65)، ئەمەش ھۆكارىكى ترە كە بۆتە ھۆى ئەو ەى رىژەى ەربە لە سەرلەبەرى ھەرىمە كە بەگشتى و بە ناوچە كوردنشىنەكان بەتايبەتى بە زەقى تىبىنى بكرىت و شار يان باژىرىك نەبىت، كە ھۆزىك يان زياترى ەربەى لى نىشتەجىنەبوئى.

دواى كۆتايھاتنى فەتحكردنى زۆربەى ناوچەكانى ھەرىمى جەزىرە بونى بەبەشلىك لە دەولەتى ئىسلامى، فاتىحە مسوئلمانەكان، دەسەلاتى خۇيان چەسپاندو بەشپو ەى ناوچەكانى تر راستەوخۆ، پرۆسەى بۆلۈ كوردنەو ە نىشتەجىكردنى ەربە دەستى پىكرد. (ابن الاثير: 1999: 326 / 2؛ ابن العديم: 2016: 242/1) وەك زانداو ە (ھرىمە بن عرفجة الياروقى: م: 34ك/654)، بە پىشەنگى ئەو كەسانە دادەندرىت، كە رابو نەخشەى موسلى كىشا و بە بەرنامە بەسەر ھۆزە ەربەكانى دابەشكرد و نىشتەجىكردن و زو ەيەكانى دەوروبەرى و بەخشىنەو ەى بەسەرياندا، ديارە ئەم بئەمالە و

هۆزه عه‌ره‌بانه یاوه‌ری بون و پشکدارییان له فه‌تجی هه‌ریمه‌که کردبو. (البلاذري، 1988: 323؛ قدامة بن جعفر، 1981: 382؛ ابن الفقيه، البلدان، 1996: 177).

له‌لایه‌کیتره‌وه وا دیاره ئه‌وه هۆزه عه‌ره‌بانه‌ی وا له موس‌ل نیشه‌جێکران، به‌شیکیان هۆزی خه‌زه‌ج^(xiii) بون که دواتر مزگه‌وتیکیان له‌شاره‌که بنیادنا که هه‌ر به‌ناوی خۆیانه‌وه ناسرا و به‌پێی بۆچونی میژونوسیکی هاوچه‌رخ ئه‌وه یه‌که‌م مزگه‌وت بوه له‌موس‌ل دروستکراو و به‌مزگه‌وتی خه‌زه‌جیه‌کان ناسرا. (القس سلیمان، 2013: 84/1).

هه‌روه‌ک پێشتر ئاماژه‌مان پێکرد، دوا‌ی ئه‌وه‌ی (عیاض بن غنم) شاره‌کانی بلد و سنجاری فه‌تک‌کردن و سه‌رانه‌ی به‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌دا سه‌پاند، ژماره‌یه‌که عه‌ره‌بی له‌هه‌ردو شاره‌که نیشه‌جێکرد (قدامة بن جعفر، 1981: 314) و ده‌کرێت ب‌لێین ئه‌م سیاسه‌ته له‌زۆربه‌ی شاره‌کان پیاوه‌کران و تا‌وا‌ی لێهات دانیشه‌توانی هه‌ریمه‌که بونه‌دو به‌ش: عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م و (الولید بن العقبه) بۆ راییکردنی پیداو‌یستی و کاروباری عه‌ره‌به‌کانی هه‌ریمه‌که دانرا. (الطبري، 1969: 273/4، ابن الأثير، 1999: 357/2).

هه‌ر له‌رۆژگاری فه‌تک‌کردنی جه‌زیره‌دا، (عیاض بن غنم) سه‌رکرده‌یه‌کی به‌ناوی (صعصعة العبدی) (م: 70/ك689) له‌سه‌ر شاری ئامه‌د دانا، ئه‌ویش پێنج سه‌د که‌سی له‌ئامۆزاکانی خۆی و عه‌ره‌بی دی له‌وانه‌ی له‌خزمه‌تی دابون، له‌شاره‌که نیشه‌جێ کرد (الواقدي، 1997: 152/2؛ برهان حنا ایلیا، 2008: 78) و پاش ئه‌وه‌ی شاری (رأس العين) فه‌تک‌را، عه‌ره‌به‌ فاتیه‌کان سو‌دیان له‌زه‌ویه‌کانیان وه‌رگرت و به‌شیوازی اقطاع به‌کاریان هینان. (البلاذري، 1988: 177).

که‌سه‌یه‌تییه‌که به‌ناوی خالید له‌گه‌ل ئامۆزاکانی و پیاوانی هۆزه‌که‌ی، له‌ده‌قه‌ری زه‌بیدی ولاتی یه‌مه‌نه‌وه هاتنه‌سنجار و به‌یه‌کجاری تیا‌دا نیشه‌جێبون و پاش ماوه‌یه‌که بیرى ولاتی خۆیان ده‌که‌نه‌وه و به‌شيعر گوزارش‌ت له‌سو‌زو خۆشه‌ویستی خۆیان ده‌کرد:

أيا جبلي سنجار ما كنتما لنا ... مقيظا ولا مشقى ولا متربعا
ويا جبلي سنجار هلا بكيتما ... لداعي الهوى منا شتيتين أدما
فلو جبلا عوج شكونا إليهما ... جرت عبرات منهما أو تصدعا

بکی یوم تلّ المحلبة ضابىء ... وألهى عويدا بئته فتقنعا». (الخالدیان، 1995: 92؛ الزمشخري، ۱۴۱۲: 298/1؛ یاقوت الحموی، 1993: 1230/3)،

واتا ئه‌ی شاخه‌کانی سنجار هێچ کات ئیوه‌نه‌بون بۆ ئیمه‌.... به‌هاوینه‌هه‌وار و زستانه‌هه‌وار و شوینی مانه‌وه
ئه‌ی شاخه‌کانی سنجار ده‌بۆمان بگه‌رن..... بۆ خواستی ئه‌وین که له‌یه‌کتر جیا‌ین فرمیسک ب‌ئێژن
ئه‌گه‌ر سکالامان ب‌دبوا بۆ هه‌ردو شاخی (عوج) ده‌گریان یا له‌ت له‌ت ده‌بون.
رۆژی گرد محلبی (ضابى) گریا، (عويد) یش که‌ه‌ی خافلاند و قه‌ناعه‌تی به‌خۆی هینا

له‌درێژه‌ی نیشه‌جێکردندا، له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ عثمان بن عفان (24-34/ك645-654) چه‌ند تیره‌یه‌کی عه‌ره‌ب له‌ناوچه‌ سنوریه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره‌ نیشه‌جێکران (یاقوت الحموی، 1995: 328/1). هه‌روه‌ها معاویه بن أبی سفیان (م: 60/ك679) که‌والی شام بو، بۆ پته‌وه‌کردنی پێگه‌ی موس‌لمانان له‌ناوچه‌که، ب‌یاریدا هۆزه‌عه‌ره‌به‌کوچه‌ره‌کان له‌شوینه‌چه‌پ و لاریکان و دور له‌شار و ئاوه‌دانى نیشه‌جێبکات و رێگای پیدان زه‌ویه‌ی ب‌خاوه‌نده‌کان

ئاوه‌دان بکه‌ونه‌وه و به‌ناوی به‌پین و ئەم سیاسه‌ته‌ی له‌ دیار په‌بیعه و دیار مضر- جێبه‌جێ کرد و هۆزه‌کانی تمیم و قیس و آس‌دی نیشه‌ته‌جێ کرد و تیره و خێله‌کانی ربه‌یعه‌شی له‌ هه‌واری خۆیان جێگیر کرد. (یاقوت الحموی، 1995: 328/1، 40/5).

جاری واش هه‌بو، به‌هۆی شه‌هر و مملانیکی خه‌لیفه‌ علی بن ابی طالب (35-40ك/656-661ز) له‌ گه‌ل معاویه و خه‌وارج، یاخود به‌ هۆی شه‌هری لایه‌نه‌ ناكوکه‌کانی خه‌لافه‌تی ئیسلامی، که‌ به‌رپاده‌بو، خه‌لك ناچارده‌بو روپکه‌نه‌ شوێنێکی تر، بۆ نمونه‌ ده‌مێك سوپای علی کوفه‌ی گرت و تانه و توانج له‌ خه‌لیفه‌ عوسمان ده‌گیرا، چه‌ند بئه‌ماله‌یه‌کی هۆزه‌کانی (بنی کنده) و (بنو احمر بن عمرو) و (بنو الحارث) و (بنو الاجذم) پێیان نه‌نگی بو، گوێیان له‌ تانه‌دان له‌ خه‌لیفه‌ی کوژراو بێت، بۆیه‌ کوفه‌یان به‌جێهێشت و په‌یوه‌ندیان به‌ معاویه‌وه‌ کرد^(xiv)، ئه‌ویش له‌ ترسی ئه‌وه‌ی نه‌چه‌ شام و له‌ویش پشیوی دروست نه‌که‌ن، بریاریدا، که‌ له‌ شاری نه‌صیبین نیشه‌ته‌جێان بکات. (البلاذری، 1996: 296/2)، هه‌روه‌ها له‌ وشاره‌که‌دا زه‌وی کشتوکالی بۆ دابینکرن. (الکلبی، 1988: 149/1؛ ابن سعد، 2001: 243/6، ابن عساکر، 1995: 149/40).

له‌ میانه‌ی ئه‌و هه‌والانه‌ی له‌ شه‌هر و ئالۆزیه‌کانی نیوان خه‌لیفه‌ علی و معاویه‌ ده‌دوێن، ده‌رده‌که‌وی، که‌ عه‌ره‌ب له‌ هۆزی (کنانه و النخع)، له‌ نه‌صیبین نیشه‌ته‌جێونه و رۆتیا له‌ پێشه‌ات و روداوه‌کان گیراوه. (خلیفه‌ بن خیاط، ۱۹۹۳: 197، 253، 256؛ مؤلف مجهول، د.ت: 251؛ ابن قتیبه، 1992: 369 / 1). هه‌روه‌ها عه‌ره‌بی (بنو نمیر) که‌ له‌ ده‌ورو به‌ری موس‌ل نیشه‌ته‌جێ بون، به‌هۆی شه‌ریان له‌ گه‌ل (بنو کلب)، شوێنی خۆیان به‌جێهێشتوه و له‌ ناوچه‌کانی جه‌زیره‌ گیرساونه‌ته‌وه. (فائزه‌ محمد، القس سلیمان، 2013: 85/1).

سه‌باره‌ت به‌ عه‌ره‌بی جه‌زیره و بزافه‌کانی خه‌وارج: وه‌ك رونه‌ له‌ سه‌رده‌می ئومه‌وی، بزافه‌کانی خه‌وارج^(xv) که‌وته‌ چالاک و بون به‌ مه‌ترسیه‌کی گه‌وره‌ بۆ سه‌ر ده‌وله‌تی ئومه‌وی، که‌ به‌دریژایی ده‌سه‌لاتیان، به‌چه‌ندین بزافی چه‌کداری رابون و چه‌ندین شه‌هر و لیکدانیا له‌ گه‌ل سوپای ئومه‌وی ئه‌نجامدا^(xvi)، ئه‌گه‌ر له‌ میژوی ئه‌م بزافانه‌ پروانین، ده‌بینین زۆربه‌یان له‌ هه‌ریمی جه‌زیره‌ ده‌رکه‌وتون و ئەم هه‌ریمه‌ بۆته‌ مه‌یدانیکی گونجاو و له‌باری بزاف و جموجۆل و چالاکیا و له‌وێهه‌ هێرشیان ده‌کرده‌ سه‌ر موس‌ل و یاخود له‌وێهه‌ ده‌که‌شانه‌ به‌رزایه‌کانی ئه‌رمینیا یا نه‌هاتنه‌ هه‌ریمی چیاو شاره‌زور و هه‌ریمه‌کانی دی، ئه‌وه‌ی ئاشکرایه‌ له‌ سه‌رده‌می ئومه‌وی ربه‌ری سه‌رحه‌م ئه‌م بزافانه‌ هه‌ر عه‌ره‌ب بون و زیاتر لایه‌ گرانیان له‌ نیو هۆزه‌ کوچه‌ریه‌کان بون (محمد جاسم الحمادی، 1977: 147، فائزه‌ محمد، د.ت: 150-151).

له‌ راستیدا، ئه‌و هۆزانه‌ی که‌وا ناسرابون، مه‌یلی خه‌وارجیان هه‌یه‌ و که‌مه‌تر له‌ گه‌ل ده‌سه‌لاتی ئومه‌وی بون و زیاتر له‌ جه‌زیره‌ خه‌ربوونه‌وه و ئه‌مه‌ش پاساوی ئه‌وه‌یه‌ که‌ زۆربه‌ی بزافه‌کان له‌وێهه‌ سهریان هه‌لداوه و ئه‌و ناوچه‌یه‌ درێژکراوه‌ی عێراق و شامه‌ و ئه‌وێیان به‌ نیشه‌تیمانی خۆیان ده‌زانی و به‌ چری لێی بلاموونه‌توه و هه‌ر بۆیه‌ش بۆته‌ مۆلگه‌یه‌کی خه‌وارج و به‌ تابه‌تی هۆزی شه‌بیان.

کاتیك سه‌هرکرده‌کانی خه‌وارج هه‌لده‌گه‌رانه‌وه، یه‌کسه‌ر له‌نیو تیره و خێله‌ عه‌ره‌به‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره، لایه‌نگریان په‌یداده‌کرد، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی رونه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یان هۆز و مالبات و خێلی عه‌ره‌ب له‌و ناوچانه‌ نیشه‌ته‌جێون،

ههروهها بههۆی بونی خهواريج، ههريمه که به (الجزيرة الخارجية) وهسفکراوه و دانیشتوانه که ی وا ههژمارکراون، که زۆربهیان خهواريجن. (ابن عبد ربه، 1404هـ : 276/7؛ سبط ابن الجوزی، ۱۳۰۲ : 96/14)، هه ر بههۆی ههژمونی خهواريج و زالبونيان بهسه ر ناوچه که دا، چیا ی سنجار به (جبل الشراة)، یان (ناحية الشراة) ناوئراوه (ابن الفقيه، 1996: 285)، ئهمهش زیاتر ناوچه کانی دهو ر بهه ر ی زنجیره چیا کانی سنوری عێراق و ههريمه که ی گرتوته وه. (الهمدانی، 1884: 133)، که به لگه ی ئه وه یه عه ره به کانی ههريمه که په ی تا په ی تا په یوه نديیان به بزافه خهواريجه وه ده کرد، زیادبونی شيان بهردهوام بوه. (عطا عبدالرحمن، 2007: 239).

له سالی (66ك/685ز) (المختار الثقفي) له ئومه وييه کان ياخييو و چه ند ناوچه يه کي جهزيره و ههريمي چياي خستوته بن دهستی خو يه وه، ئه وه ی لێره جيگه ی بايه خه ژماره ی سه ربازه کانی به هه زار که س خه مليندراون. (البلاذري، 1996: 396/6؛ الطبري، 1969: 39/6؛ الدينوري، 1960: 292) ئهمهش به لگه ی ئه وه يه، ژماره يه کي زوري عه ره ي ناوچه که په يوه ندييان پيوه کردوه.

هه وه ها له سه رده می خهليفه (عبدالملك بن مروان: 65- 85ك/685- 705ز) و له سالی (76ك/697ز)، رېبه ريکي خهواريج به ناوی (صالح بن مسرج). (الطبري، 1969: 216/6، له هۆزی تميم، شيا دهستبگريت به سه ر ههريمي جهزيره و موسلدا و له وانهش شاری دارا و بو ماوه يه ک دريژه به چالاکی خو ی بدات و ژماره يه کي زوري ئه ندamani بنو ربيعه و خه لکی تر له گه ل بون. (الطبري، 1969: 220/6).

دوا ی کوژرانی صالح، جيگرکي به ناوی (شبيب بن يزيد) دريژه ی به خهباتی چه کداری دا (xvii) و له نيوان سنجار و نه صيبين و دارا و ئامه د و داقوق چالاکی هه بوه. (الذهبي: 2006: 146/4) و خه لکی هانداوه، له دژی ئومه وييه کان راپه رن. (الجاحظ، 1423هـ : 126؛ البلاذري، 1996: 17/8) هه ر بو ئه و مه به سه ته په يوه ندي له گه ل کورده کانی ئه وئيشدا هه بوه (xviii).

ئه وه ی جيگای سه رنجه له م بزافه دا، ئاماده بون و به شداری کردنی به لکو سه رکردايه تيکردنی ژنانه تيایدا، له مهش زیاتر دايکی شهبيب که ناوی (جهيزة) بو، پاش کوژرانی کوره که ی، بو ماوه يه ک و تا کوژرانی رېبه رايه تي بزافه که ی کرد و وێرای پياوان دوسه ت ژنيشی— له گه لدا بو. (الاسفرايني، الفرق بين الفرق، 1977: 90؛ الصفدي، 2000: 59/16)، که له لايه ن خه لکی جهزيره و شاره زور و رۆژئاوا ی ههريمي چياوه، پشتيوانيان هه بوه و خو شيان له و ناوچه گه ر ساونه ته وه. (عطا عبدالرحمن، 2007: 253).

له دريژه ی بزافه کانی خهواريج، سالی (119ك/737ز)، (بهلول بن بشر- الشيباني)، له شوينيکي ههريمي جهزيره ده رکه وت و که وته جموجۆل و چالاکی سه ربازی و کۆمه لێ عه ره ي ناوچه که له دهو ر ی کۆبونه وه، ئه وه تا له هه وائيکدا هاته و "شوئیکه وتوانی له خزمانی خو ی و خه لکی جهزيره بون" (البلاذري، 1996: 19/9)، له گه ل ئه وه ی سه ره تا ژماره ی لايه نگرانی چل تا هفتا که سيک بون، به لām دواتر بو ته مه ترسی بو سه ر خه لافه تي ئومه و ی، بو يه خهليفه ژماره يه کي زوري سه ربازی نارده سه ر ی و له شه ريکدا له نزیک ديړيکي هه لکه وتو له نيوان جهزيره و موسل به هلول کوژرا و کو تاي به بزافه که ی هئێزا. (البلاذري، 1996: 19/9؛ مسکويه، 2000: 108/3؛ ابن الاثير، 1999: 241/4؛ سبط ابن الجوزی، 2013: 95/11).

تا کۆتایی سهرده‌می ئومه‌وی، ده‌رکه‌وتنی رېبه‌رانی خه‌واريج درېژهي هه‌بوه و هه‌ر پاش له‌ناوبردنی بزاڤيک ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ده‌برد يه‌کيکي تر سهری هه‌لده‌دا، ئه‌وه‌تا له‌ سالی (127ک/744ز)، رېبه‌رنيکی دی خه‌واريج به‌ ناوی (سعيد بن بجدل) له‌ هۆزی (نمیر)، ده‌رکه‌وت و روی کرده‌ ناوچه‌ی میڤرگ (المرج) رۆژه‌ه‌لای موس‌ل^(xix). له‌وێش خه‌لکيکي زۆر له‌ ده‌وریدا کۆبونه‌ته‌وه‌ تا ژماره‌ی لایه‌نگرانی گه‌يشته‌ نزیکه‌ی پینج سه‌ده‌ که‌سیک (خلیفه‌ بن خیاط، 1379هـ: 372، فائزه‌ محمد، د.ت: 154).

له‌ میانه‌ی گێرانه‌وه‌ی بزاڤی خه‌واریدا، ده‌زانین که‌ کۆمه‌لێک عه‌ره‌بی حومه‌ری (حمیر) له‌ ناوچه‌ی (المرج) گیرساونه‌ته‌وه‌ و يه‌کيکیان به‌ ناوی (أبا کرب) بزاڤيکي تایبه‌تی به‌ هۆزه‌که‌ی دامه‌زراندوه‌ و دواتر خۆی و لایه‌نگرانی چونه‌ته‌ ناو بزاڤه‌که‌ی (سعيد بن بجدل) ه‌وه‌ و دانی به‌ رېبه‌رایه‌تی ناوه‌. (خلیفه‌ بن خیاط، 1379هـ: 372).

سهرباری هۆزه‌کانی (شیبان، نمیر و حمیر)، بنه‌ماله‌ و تیره‌کانی دیکه‌ی سهر به‌ قه‌یس و ته‌غلوبییش له‌ جه‌زیره‌ ب‌لاوبونه‌وه‌ و نیشته‌جیون، ئه‌وه‌تا کاتیک مروانی بن محمد والی ئه‌رمینیا بو و هه‌والی کوزرانی خه‌لیفه‌ ولیدی بن یزید (125-127ک/742-744ز) ی پێگه‌ه‌یشت، خۆی بۆ شوێنگرتنه‌وه‌ی ده‌زانی و که‌وته‌ خۆی و داوای له‌ عه‌ره‌بی قیس و تغلب کرد به‌یعه‌تی پێدنه‌ و سهرئه‌نجام ده‌یان هه‌زار که‌سیان به‌ده‌نگیه‌وه‌ چون بونه‌ پشتیوانی و له‌ جه‌زیره‌وه‌ له‌ گه‌لیدا رویان کرده‌ سه‌له‌ب. (خلیفه‌ بن خیاط، 1379هـ 372؛ البلاذري، 1996 424/6؛ ابن الاثير، 1999: 409/8). ته‌نانه‌ت چیاى سنجار به‌ هه‌وارگه‌ی خه‌واريجه‌کانی هۆزی (بنو تغلب) ناوی هاتوه‌. (الهمدانی، 1884: 133) و زیاتر ئه‌وئ گۆره‌پانی چالاکیان بوه‌ (عطا عبدالرحمن: 2007: 242-243) و له‌ نه‌خشه‌که‌ی ابن حوقل (م: 367ک/977ز) دا، باکوری چیاى سنجار به‌ هه‌وارى ره‌بیه‌ داندراوه‌. (ابن حوقل، 1938: 207/1)

له‌ هه‌والیکی دیدا که‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ کۆتایی سهرده‌می ئومه‌وی، باسی قه‌یسیه‌کانی جه‌زیره‌ (قیس الجزیره) کراوه‌ که‌ له‌ خه‌لیفه‌ مروان ره‌نجا بون و د‌لیان شکابو. (البلاذري، 1996: 424/6) بۆیه‌ ده‌مێک خه‌لیفه‌ مروان بن محمد (127-132ک/744-749ز)، که‌ له‌ به‌رامبه‌ر عه‌باسیه‌کان ده‌جه‌نگا، جگه‌ له‌ (ابن حديد السلمي) که‌ برای شیرینی بوه‌، له‌ گه‌ل که‌سیکی دی که‌ به‌رپرسی پۆلیسی بو، هه‌یچ قه‌یسییه‌کی جه‌زیره‌ به‌ هانایه‌وه‌ نه‌چوبون. (الازدي، 1971: 330/1). به‌لام له‌ کاتی به‌ره‌نگاریونه‌وه‌ی له‌ گه‌ل له‌شکری عه‌باسیه‌کاندا، باس له‌وه‌ کراوه‌، که‌ سه‌ده‌ هه‌زار جه‌نگاوه‌ری له‌ خه‌لکی شام و جه‌زیره‌ له‌ گه‌ل بوه‌ له‌ عه‌ره‌ب و مه‌والی. (الطبري، 1969: 409/7؛ الأزدي، 1971: 307/1، 318، ابن الاثير، 1997: 393/4). ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌رده‌خاته‌ که‌ چه‌ند عه‌ره‌ب له‌ جه‌زیره‌ نیشته‌جیونه‌، که‌ به‌شداریان له‌ سوپای مرواندا کردوه‌.

له‌ س‌الانی (128-129ک/746-747ز)، که‌سیکی خه‌واريج به‌ ناوی (الضحاک بن قیس) له‌ هۆزی شه‌یبان له‌ دژی خه‌لافه‌تی سته‌م و سیاسه‌تی ده‌وله‌تی ئومه‌وی سهری هه‌لدا و هه‌ریمی جه‌زیره‌ی کرده‌ ناوه‌ندی چالاکییه‌کانی. (خلیفه‌ بن خیاط، 1379هـ: 379؛ الطبري، الطبري، 1969: 322/7) و به‌پێی هه‌وائیک ژماره‌ی لایه‌نگرانی به‌ ده‌یان هه‌زار که‌س خه‌ملێندراوه‌ و گه‌یشته‌ سه‌ده‌و بیست هه‌زار که‌س، دواتر له‌ گوندی (کفرتوئا)، له‌ به‌رامبه‌ر سوپای خه‌لیفه‌ مه‌روان ده‌شکیت و خۆی و هه‌زاران که‌س له‌ لایه‌نگرانی ده‌کوزرین، به‌ گۆره‌ی هه‌وائیک له‌نیو کوزراواندا نزیکه‌ی هه‌شتسه‌د ژن هه‌بون. (ابن الاثير، 1999: 352/4؛ ابن الجوزی، 1992: 266/7).

ئەوھى لېرە و لە بزاڤە كەى (شەبىب بن ىزىد)بۇ ئىمە گىرنگە و شاىەنى سەرنجە ئەوھىە كە ئامادەبون و بەشدارىي ژنان لە كار و كايەى سياسىى لە جەزىرە، بەلگەىە لەسەر ئەوھى كە ئەم عەرەبانە بە ژن و مآل و خاوخىزانەوھە هاتون بە ىە كجارى نىشتە جىيونە.

(عمیر بن الحباب)، یه کټک بو له سهرکرده ناسراوه کان، رۆل و دهنگوباسی دیاره له شه‌ره ناوخوییه‌کانی سهرده‌می ئومه‌وی، مال و باره‌گاگه‌ی له‌سهر روبراری (البلیخ) بو له جه‌زیره و ده‌میک کشایه‌وه زیدی خوی و هۆزه‌کانی قه‌یس له‌ده‌ور کۆبونه‌وه، که به‌کاری ده‌هینان بۆ ه‌یرش‌کردنه‌ سهر تیره و خ‌یله‌کانی که‌لب و یه‌مانیه‌کان. (البلاذری، 1996: 59/7؛ ابن الاثیر، الکامل، 1999: 366/3) ئه‌مه‌ش ده‌یسه‌لم‌ینیت که له‌و ناوچانه، ده‌یان تیره‌و بنه‌ماله‌ی ئه‌م هۆزانه‌له‌وی نیسته‌ج‌یبونه.

باسی دوه م: نیشته جیبونی عه ره ب له هه ری می چیا و شاره زور:

ئاشكرايه، ناوى ئەم ھەرئىمە بە چيايان چياكان ھاتو، چونكە ناوچە چيايەكان و چەند زنجىرە كۆيۆك، زۆربەى روبرەى ئەم ھەرئىمە پىكدەھيىن، ئەم ھەرئىمە لە سەردەمانى پېش ئىسلامدا، بە كوھستان دەناسرا. (الخطيب البغدادى، 1417ھ: 428/1)، كە پەيغىمبەر كوردى- ئىرانىيە و بە واتاى ھەرئىمى چيا، يان ھەرئىمىكى فېنك دىت و ئەم ناوھ لە سەردەمى ئىسلامىش ھەر بە كاردەھات و پاش ئەوھى فۇرمى عەرەبى وەرگرت و كرا (قەستان). (القزوينى، د.ت: 314)، ئەم ناوھش دەگەرئىتەوھ بۆ سەردەمى ساسانىيەكان كە بۆ ناوچە شاخاوييەكانى رۆژھەلاتى كوردستانىيان داناوھ و بەھۆى ئەوھ بوھ، كە زۆربەى پىكھاتەى خاكەكەى كۆيى بەرزى لىبۇھ. (زرار صدیق، 2020: 38)، بە گوتەى ياقوتى ھەمەوى(م: 626ك/1229ز)، لە زۆربەى ولاتانى عەجەمدا، چەندىن شوپىن ھەن، بە قوھستان ناودەبرپىن. (ياقوت الحموى: 1995: 452/2).

ههروهه ناوه که ی له زمانی عهره بۆته قوهستان و له کوردیش ده بێته کوێستان، که تا پاش سهرده می ئیسلامی و له سه رچاوه عهره بیه کان جاروبار به قوهستان دیت، به لام وهک ئاشکرایه، عهره به کان، هه لدهستان، به وه رگیزانی ناوه تۆبۆگرافیه کان بۆ زمانی عهره ی و له م روانگه وه ناوی (کوێستان(قوهستان)یان کرده (اقلیم الجبال- بلاد الجبل)(xx).

سەبارەت بە دەستنیشانکردنی سنوری ھەرئیمی چیا^(xxi)، ئاشکرایە پێشتر ژمارەبەك قەكۆلەر راپونە بە دیاریکردنی ھەرئیمی چیاگان، ھەروەھا دیاریکردنی ئەو بەشە ھەرئیمەكە، كە پتر كوردنشین و بەشیكن لە كوردستان و چەند شارێكى دەگرتەو. (النقشبندی، 2008: 34؛ نیشتیمان بشر، 1994: 16-18)، ھەروەھا زانیارییەكان جیاوازن و ناكړی بە شیۆیەكی ورد سنورەكە ھەروەھا دیاری بكەین، گەرۆكەكانی مسوولمانان، راستە لە زۆر شتدا یەك دەنگ و ھەندێ باژێر یەكلاپونەتەو، كە سەر بە ھەرئیمی چیان، بەلام ھاوكات لەو جیاوازن، لەھەندێك شار، كە دەكەونە قەراغی ھەرئیمەكە و یەكلاپونەتەو كە ئایا ئەمە سەر بە ھەرئیمی چیان یان نا، بە ھەرحال دەكړی پوختە ھەم بۆچوناھە چركەینەو ھەم بگەینە ئەو ئەنجامە، كە پێشتر لێكۆلەرانی تر پێگەبشتون^(xxii).

سهره‌نجام به‌و شیویه دیاریکراوه، که له ولاتی دهیله‌م و هه‌رێمی ئازهریجانی ده‌ستپێده‌کات، تا‌کو خوزستان، هه‌روه‌ها له به‌شی رۆژه‌ه‌ل‌اتی هاوسنوری هه‌رێمی ئه‌سه‌فه‌هان و فارسه‌، له به‌شی رۆژئاواشی هاوسنوری عێراق و جه‌زیره‌یه‌. (ابن حوقل، 1938: 427/2؛ الاصطخری، 2004: 195؛ السمعانی، 1962: 516/10).

سه‌باره‌ت به شارو باژیره کوردنشینه‌کان، که ناوه‌ڕۆکی بابته‌که‌ی ئیمه‌یه و به‌شیک بون له کوردستان، ده‌کرێ بڵێن، شاره‌کانی: دینه‌وه‌ر (ماه الکوفه)، نه‌هاوه‌ند (ماه البصره)، کرمانشاهان- کرماشان، شاپور خواست، ماسبدان (ماسه‌بتان)، ميه‌رجان کودک، صیمه‌ره، سیسه‌ر، سه‌دخانیه. (ابن حوقل، 1938: 358/2) و له سه‌رچاوه‌کان به‌ زه‌قی ناویان دێت و باسه‌ده‌کرین، که زۆرینه‌ی دانیشتوانه‌که‌یان کوردبون.

دیاره‌هه‌رئیمی چیاکان، هه‌رئیمێکی پانوڤۆر و گه‌وره‌یه و له ده‌یان شار و باژیره‌و شاروچکه‌ پیکدیت، بۆیه‌ پرۆسه‌ی فه‌تحرکردنی له‌لایه‌ن مسوولمانه‌كانه‌وه‌ ماوه‌یه‌کی درێژی خایاند، له‌ لایه‌کی تره‌وه، له‌ ورده‌کاری پرۆسه‌ی فه‌تحرکردندا بۆچونی جیاواز هه‌یه، به‌ هه‌ر حال ده‌کرێ بڵێن، دوا‌ی شه‌ری جه‌له‌ولا، له‌ سالی له‌ سالی (16ك/637ز). (اليعقوبي، 1425هـ، 104)، به‌ره‌ به‌ره‌ باژیره‌کان که‌وته‌ن به‌ر شالای عه‌ربه‌ مسوولمانه‌کان و یه‌ك له‌ دوا‌ی یه‌ك، هه‌ندیکیان به‌شه‌ر و هه‌ندیکیان به‌ ئاشتی و پیکهاتن فه‌تحران، هه‌ر به‌و هۆیه‌شه‌وه‌ سه‌رجه‌می شارو گونده‌کانی هه‌رئیمی چیا به‌یه‌که‌وه‌ فه‌تحران (xxiii)، به‌لام ده‌توانین بڵێن، هه‌لوێست له‌ هه‌رئیمی چیا زیاتر دوا‌ی شه‌ری یه‌كلاکه‌ره‌وه‌ی نه‌هاوه‌ند له‌ سالی سالی (21ك/642ز) بو‌که‌ به‌ (فتح الفتوح) ناسراوه و به‌ به‌رژه‌وه‌ندی عه‌ربه‌ فاتیه‌کان کۆتایی هاتوه و ناوچه‌که‌ که‌وته‌ ژێر ده‌سه‌لات و هه‌ژمونیانه‌وه‌ (xxiv).

هه‌روه‌ها له‌ پرۆسه‌ی فه‌تحرکردندا، چه‌ندین شه‌روپیکدادان رویداوه‌و خه‌لکی زیاد له‌ باژیره‌یک هه‌نگه‌راونه‌ته‌وه‌ و دژی مسوولمانه‌کان راپه‌ریون و ئاماده‌نه‌بونه‌ ئه‌و مه‌رجانه‌ی به‌سه‌ریاندا سه‌پێندراوه‌ جیبه‌جیایان بکه‌ن، وه‌ك سه‌رانه‌دان، له‌لایه‌ کێتره‌وه‌ هه‌ندیک ناوچه‌ به‌ شه‌ر فه‌تحران و هه‌ندیکیش به‌ ئاشتی و به‌ ڕککه‌وتن (xxv).

ده‌بینین (أبو موسى الأشعري)، ماوه‌ی پێنج رۆژ گه‌مارۆی دینه‌وه‌ری داوه‌ و رۆژێک شه‌ری له‌ گه‌ل خه‌لکه‌که‌ی کرد و دواتر به‌ ڕککه‌وتن له‌سه‌ر خه‌راج و سه‌رانه‌ خۆیان به‌ده‌سته‌وه‌ دا. (البلاذري، 1988: 300؛ قدامه‌ بن جعفر، 1981: 372؛ ابن الاثير، 1999: 399/2. له‌ کۆتایدا سه‌رجه‌م شارو گونده‌کانی هه‌رئیمی چیا چ به‌شه‌ر چی به‌ ئاشتی فه‌تحران، که‌ به‌و مه‌رجه‌ی سه‌رانه‌ و موڵکانه‌ بده‌ن و له‌ به‌رامبه‌ردا فاتیه‌کان نه‌یان کوژن و گیانیان پارێزراو بێت. (زارر صديق، 2020: 21).

ده‌بینین له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌ گه‌ل خه‌لکی ماسبدان و سیروان به‌ ئاشتی ڕککه‌وتن، به‌لام ده‌ستیان به‌سه‌ر زه‌ویه‌کاندا گرتوه‌و بونه‌ته‌ خاوه‌نی موڵکه‌کانیان. (البلاذري، 1988: 300؛ قدامه‌ بن جعفر، الخراج، 1981: 372)، هه‌روه‌ها له‌ کاتی گرتنی نه‌هاوه‌ند، به‌لێن به‌ خه‌لکه‌که‌ی ده‌ده‌ن، که‌ له‌ به‌رامبه‌ر کردنه‌وه‌ی ده‌رگاکی قه‌لاکه‌، خۆیان و زه‌ویه‌کانیان پارێزراو ده‌بن، ئه‌وه‌تا به‌ کێک به‌ عه‌ربه‌ فاتیه‌کان ده‌لی: "ئایا پارێزراو ده‌بم له‌سه‌ر ضیاعه‌که‌ی خۆم. (الدینوری، ۱۹۶۰: 137). داوا‌ی دنیایی سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی ده‌کات، که‌ له‌ به‌رامبه‌ردا گه‌وه‌هه‌ریکی پێ نیشان ده‌دات، که‌ نرخه‌که‌ی نازاندی‌ت و زۆر گرانبه‌هاوه‌. (الدینوری، ۱۹۶۰: 137).

سه‌باره‌ت به‌ نیشته‌جیایی عه‌ربه‌ فاتیه‌کان له‌ هه‌رئیمی چیا، دیاره‌ ئه‌م پرۆسه‌یه، هاوشیوه‌ی گشت ناوچه‌ فه‌تحرکراوه‌کان، هاوته‌ریب بو‌ له‌ گه‌ل پرۆسه‌ی فه‌تحد، ئه‌وان بۆ ئه‌وه‌ی پێی خۆیان قایم بکه‌ن و ده‌سه‌لاتی ئیسلامی جیگیر بکه‌ن و ڕنگه‌نه‌ده‌ن به‌ خه‌لکی ناوچه‌که‌ له‌ خۆبه‌ده‌سته‌ودان په‌شیمان ببنه‌وه‌ و هه‌لبه‌گه‌رینه‌وه‌، بۆیه‌ پێویست بو‌

فاتیحەکان ھەر یەكەكەیان لە شوێنێك نیشتهجێن و ئوردوگا و پایەگا دروست بکەن، ئەم سیاسەتە لە ھەرئێم چیاش پەرەوکر و چەند سەرکردەییەکی عەرەب بە مأل و خاوخیزان و فاتیحەکانەو نیشتهجێبون.

ھەر وەھا نیشتهجێبونی عەرەب، لەم ھەریمە، پێچەوانەیی ھەرئێم جەزیرە، لە سەردەمانی پێش ئیسلام نەبوو، ھەرچەند لە ھەواڵگەلێکی لاوازا، باس لەم بابەتە کراوە بۆ نمونە دەگوترێت گوايا شاری حلوان بەم ناوہ ناوێراوە چونکە شاھێکی ساسانی ئەم شارە بەخشیبو بە حلوانی بن عمران لە ھۆزی قضاە. (یاقوت الحموی، 1995: 268/2).

لە راستیدا پرۆسەیی نیشتهجێبون ھاوشانی فەتھێ ئیسلامی دەستی پێکردووە. (فرست مرعی، 2005: 459) و دەکرێ بڵێن، تەواو ھاوکات بوو، لەگەڵ تەواوکردنی فەتھکردن، کە بە سەرکەوتنی یەكلاکەرەوێ عەرەبەکان کۆتایی ھات جیری بن عبداللہ لە ھۆزی بوجەیل، پاش شەری جەلەولا و گرتنی حلوان و شارو شارۆچکەکانی دەورووبەری، رابو بە نیشتهجێکردنی بنەمالەکەیی خۆی ژمارەیک لە خزم و کەسوکاری خۆی لە شارەکە. (البلاذری، 1988: 302؛ قدامە بن جعفر، 1981: 372)، بەگەواھی (البلاذری) وەچە و نەوێ جیری تا نیوێ دووێ سەدەیی سێیەمی کۆچی/ نۆیەمی زاینی لە شارەکە مابون. (البلاذری، 1988: 295).

ھەر وەھا (کسماداران)^(xxvi)، قەلایەکی دێری ھەرئێم چیاو، دەکەوتە سەر رێگی دەینەوەر بەرەو ھەمەدان ھەر لەگەڵ پرۆسەیی فەتھکردندا کەوتە بەر شالاری عەرەبە فاتیحەکان، ئەو بو دەمێک لە قەلای میزگەوہ (مرج القلعة)^(xxvii)، رۆیان دەرکردە نەھاوہند، تا ئامادەکاری بۆ شەری گەورەیی نەھاوہند بکەن، ئەم قەلایە گەمارۆدرا، ئەو بو مسوڵمانەکان درێژیان بە پیشەوای دا بەرەو نەھاوہند و سەرکردەیک بە ناوی (النسیر بن ديسم بن ثور (م: 35/ك655ز)، لە ھۆزی (العجل) راسپێردرا، کە درێژە بە دورپێچی قەلاکە بدا. (التمیمی، ۱۹۹۳: 44؛ الطبري، 1969: 330/4؛ یاقوت الحموی، 1995: 33/5)، ئەویش بەم کارە رابو و ھێزیک زۆری لە پیاوانی ھۆزەکەیی خۆی لە ھۆزی حەنیفە یاوہری بون و لە دەوروپشتی قەلاکە سەنگەریان گرت. (الکلبی، 1986: 554)، بۆیە ھیچ چەکدارێکی ئەم دو ھۆزە، لە گرتنی نەھاوہند و شەری گەورەکەیی (فتح الفتوح) بەشدار نەبون و لە دەوروپشتی قەلاکە مانەوہ. (الطبري، 1969: 146/4؛ یاقوت الحموی، 1995: 285/5)، ئەو ھتا الکلبی (م: 204/ك819ز) کە دەمێک نسیر دەناسیت، ئاماژە بەو دەدات، کە خاوەنی قەلای نسیرە. (ابن حزم، 1962: 314) و لەو رۆژەوہ ئەم قەلایە بە قەلای نسیر ناوێندکرا. (التمیمی، 1993: 44؛ یاقوت الحموی، 1995: 285/5). شایەنی باسە، ئەم سەرکردە عەرەبە تا سەردەمی خەلیفە عوسمان لە ناوچەکە مایەوہ و لە لایەن خەلیفەوہ کرا بە والی ئەصفەھان و تا سالی (35/ك656ز) مرد. (التمیمی، 1993: 44؛ الطبري، 1969: 330/4).

(کثیر بن شھان بن الحصین) لە بنەمالەیکەیی ناواری عەرەب بو و گەورە و سەرداری ھۆزی (المذحج) بو لە کوفە. (ابن سعد، 2001: 270/8؛ ابن حجر، 1415ھ: 427/5)، حصینی باپەرەیی لەسەر دەستی پێغەمبەر (د.خ) بو مسوڵمان و ھەقائیکێ دلسۆزی لیدەرکەوت و لە شەری ھەلگەراوہکان (حروب الردة)^(xxviii) کوژرا. (ابن سعد، 2001: 270/8؛ ابن عساکر، تاریخ 1995: 32/50)، کثیر بۆخۆشی— ھەرچەند یەكلا نەبۆتەوہ، ئایا بۆتە ھەقائیک پێغەمبەر (د.خ) و اتا صەحابی یان نا، بەلام لە شەری قادسیە (15/ك636ز) رۆلی بەرچاوی گیرا، دواتر وەك کەسایەتیەکی دیاری عەرەب، رۆلی لە روداوہکان ھەیی و بەوہ دەناسرا، کە ھەوادار و لایەنگری ئومەویەکانە و ھەر لەسەردەمی ئەواندا پلە و پۆستی سەربازی و کارگێری وەرگرتوہ، بۆیە چەند مولک و ناوچەیکە پێ بردرا، لەوانەش شاری

ماسه‌به‌تان(ماس‌بزان) له هه‌رئمی چیا، ئه‌ویش له‌وئ رابو کۆشکێکی گه‌وره‌ی بنیاتنا، که هه‌ر به‌ناوی خۆیه‌وه ده‌ناسرا(قصر-کثیر) ^(xxix)، هه‌روه‌ها ئه‌و مولکانه‌ی به‌ پشت‌او‌پشت بۆ کور و نه‌وه‌کانی مانه‌وه و تا سه‌ده‌کانی دواتریش، و‌تا تا سه‌رده‌می عه‌باسی کور و نه‌وه و وه‌چه‌کانی له‌وئ هه‌ر مابون و خاوه‌ن ده‌سه‌لات و به‌رپرسیاریه‌تی بون. (ابن سعد، 2001: 270/8: ابن عساکر، 1995: 32/50؛ زرار صدیق، 2020: 72).

ئه‌وه‌تا (زوهرة بن حارس بن منصور بن قیس بن کثیر بن شهاب) یه‌کێک بو له نه‌وه میراتگره‌کانی و زه‌ویو‌زاری له ماس‌بزان هه‌بوه. (الکلبی، 1986: 283/1؛ البلاذري: 1988: 301)، و محه‌مه‌دی کوریشی— هه‌ر له ماس‌بزان نیشته‌جێبووه و به‌رئوه‌ی بردوه. (ابن سعد، 2001: 270/8؛ ابن عساکر، 1995: 32/50) ئه‌مه وێرای ئه‌وه‌ی له دینه‌وه‌ریش کۆشکی تایه‌ت به‌خۆی هه‌بوه. (البلاذري، 1988: 349؛ یاقوت الحموی، 1995: 404/5).

له‌لایه‌ کێتر ده‌کرئ بڵێن عه‌ره‌به‌ فاتیه‌کان، ده‌مێک به‌ نیازی فته‌ح و شه‌ری نه‌ یارنیان، رویانده‌کرده هه‌ر شوئینێک زۆربه‌ی جار ژن و مائیشیان له‌ گه‌ل خۆیان ده‌هینا، ئه‌مه‌ش ره‌نگه‌ ئه‌وه‌ی لی بخوئیندریته‌وه، که ئه‌مانه به‌ته‌مای مانه‌وه‌ی یه‌کجاره‌کی بونه و نیازی ئه‌وه‌یان نه‌بوه بگه‌رینه‌وه و لا‌تی خۆیان، هه‌رچه‌ند زانیاری له‌سه‌ر ئه‌و پرسه‌ یه‌کجار که‌مه و هه‌واله‌کان ئه‌وه‌نده دادمان ناده‌ن تا زیاتر له‌و پرسه‌ بکۆلینه‌وه و به‌لگه‌کان با‌ی ئه‌وه نین لیکدانه‌وه بۆ ئه‌م دیارده‌یه بکه‌ین و تیشکی بخه‌ینه‌ سه‌ر، به‌لام له‌ په‌راوێزی چه‌ند ورده‌ روداوئیکه‌وه، ئه‌مه‌مان زیاتر بۆ رۆن ده‌بیته‌وه، بۆ نمونه له‌ ده‌می شه‌ره‌کانی هه‌رئمی چیاکان و له‌ کاتی چونی عه‌ره‌به‌کان له‌ کرماشانه‌وه به‌ره‌و دینه‌وه‌ر و نه‌هاوه‌ند، توشی چیایه‌کی به‌رز هاتن که له‌ چه‌ند لوتکه‌ی نارێک پیکده‌هات و به‌رزی و نزعی ده‌که‌وته‌وه نێوانیانه‌وه، عه‌ره‌به‌یک ده‌مێک ئه‌م کیه‌وی بینی گو‌تی ئه‌وه هاوشیوه‌ی ددانه‌کانی سه‌میره‌یه و شاش و نارێکه، به‌ پاساوی ئه‌مه ناوی چیایه‌که نرا (سن سمیره)، سه‌میره‌ش ژنێک بو له‌ هۆزی (بنو ضبة) ^(xxx) و یاوه‌ریان بو. (البلاذري، 1988: 301)، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌یه ده‌چێته پال ئه‌و به‌لگه‌یه‌ی که- وه‌ک پێشتر باس کرا- ئاماژه به‌ به‌شداری ژن کراوه له‌ بزافه‌کانی خه‌واریه‌کان.

له‌ میانیه‌ی ئه‌و که‌سایه‌تییه عه‌ره‌بانه‌ی، که له‌ زیدی خۆیانه‌وه کۆچان کردوه، (إدريس بن معقل العجلي)، که‌سایه‌تییه‌کی دیاری عه‌ره‌ب بو، له‌ سه‌رده‌می خه‌لیفه ه‌شام بن عبدالملک (105-125ک/724-743ز)دا، به‌ خێله‌که‌یه‌وه له‌ کوفه‌وه کۆچیکرد و هاته هه‌رئمی چیاکان. (البلاذري، 1988: 306؛ ابن الفقيه، 1996: 529) و له‌ ناوچه‌یه‌کی ناوه‌ندی هه‌رئمه‌که گه‌رسایه‌وه و له‌ یه‌کێک له‌ گونده‌کانی هه‌مه‌دان به‌ناوی (مس) نیشته‌جێ بو. (البلاذري، 1988: 306) و پاشان وه‌ک له‌ هه‌والێک هاتوه، له‌ بارزگانیکی ناوچه‌که هه‌لگه‌رایه‌وه و کوشتی و ده‌ستی به‌سه‌ر ما‌ل و سامانه‌که‌یدا گرت، له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و په‌فتاره‌ی په‌وانه‌ی کوفه‌ کراو ماوه‌یه‌ک زیندانی کرا، به‌لام ئه‌مه نه‌بوه هۆی ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لات و هه‌ژمونی بنه‌ماله‌که‌ی له‌ ناوچه‌که بپوکێته‌وه، به‌لکو دواتر ناوچه‌یه‌کی به‌فراوانی نێوان ئه‌صفه‌هان و هه‌مه‌دانی پاوان کرد و په‌زنامه‌ندی خه‌لافه‌ی ده‌ست خست، دوا‌ی خۆی عیسا‌ی کورپی به‌ یه‌کجاری جێگیر بو و ده‌سه‌لاتی فراوانتر کرد و بنیاتی شاری که‌ره‌جی دانا و جۆگا و ئاوی بۆ راکێشا. (السمعاني، 1962: 66/11؛ ابن الاثير، 1980: 90/3) و شورا‌یه‌کی به‌ده‌وریدا دروستکرد و ده‌ستی به‌سه‌ر ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ریدا گرت و ئاوه‌دانی کردوه و بوه هاوپه‌یمان و لایه‌نگری خه‌لافه‌تی عه‌باسی، بۆیه ئه‌وانیش رێگه‌یان پێ داوان و پۆستیان پێشکesh کردون. (ابن طيفور، ٢٠٠٢: 132، المرزباني، ١٩٨٢: 334)، پاش خۆی قاسمی کورپی عیسا‌ ناودار به‌ (أبو دلف العجلي: م226/841ز) بنیاتانی شاره‌که‌ی ته‌واو کرد و خزم و که‌س و خێله‌که‌ی تیدا نیشته‌جێکرد و به‌ شاری (کرج أبی دلف) ناسرا. (الکلبی، ١٩٨٨: 72/1) و خۆیشی

و به میری که رهج ناوی هاتوه (الکلبی، 1986: 550؛ الخطیب البغدادی، 1417: 412/12)، ته‌نانه‌ت (ابی دولف) خۆی به شاه‌ی ساسانی ده‌چواند و وه‌ک ئه‌و هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد، ئه‌م هه‌لوێسته‌شی له‌ به‌یته‌ شعرێکیدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه، که ده‌لێت:

"إني امرؤ كسروي الفعال ... أصيف الجبال وأشتو العراق". (ابن عبد الربه، 1404هـ: 39/2؛ ابن الفقيه، 1996: 483، المسعودی، د.ت: 33/1؛ ياقوت الحموي، 1993: 1705/4).

به هه‌رحال خۆی و براکانی ماوه‌ی سی و سێ سال ناوچه‌که‌یان به‌ده‌سته‌وه‌بو (ابن حزم، 1962: 313) و به‌خۆیشی— که‌سایه‌تیه‌کی ناوداری ناوچه‌که‌ و ده‌مراست و نوێنه‌ری خه‌لافه‌ی عه‌باسی بو. (البلاذري، 1988: 306؛ ابن الفقيه، 1996: 529).

هه‌ر له‌میانیه‌ی به‌رده‌وامبونی کۆچی تیره‌ و بنه‌ماله‌ عه‌ربه‌کان له‌ کوفه‌ و به‌سراوه‌ به‌ره‌و هه‌رێمی چیاکان و ناوچه‌کانی تر، له‌ کۆتایی سه‌رده‌می ئومه‌ویدا، که‌سایه‌تیه‌ک به‌ ناوی (خشرم بن مالک) له‌ کوفه‌ وه‌ روی کرده‌ ماسبدان- ماسه‌به‌تان و له‌وێ نیشه‌ته‌جی بو و هه‌نده‌ی نه‌برد موڵک و سامانیکی زۆری پێکه‌وه‌ نا و پاش خۆی چی زه‌ویوزاریکی هه‌بو به‌ میرات بۆ کور و نه‌وه‌کانی مایه‌وه‌ که‌ ئه‌وه‌ی زانراوه‌ تا نیوه‌ی دوهمی سه‌ده‌ی سییه‌می کۆچی/نۆهه‌می زایینی هه‌ر له‌ شاره‌که‌ مابون. (البلاذري، 1988: 301)، له‌ لایه‌کی تر ئه‌گه‌ر له‌ ورده‌کاری پوداوه‌کانی سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ عبدالملك بن مروان وردبینه‌وه، ئه‌و یاخه‌یونانه‌ی، که‌وا ده‌رکه‌وتن، وه‌ک بزافی مصعب بن زوبیر (م: 72/ك/691ز) و موختاری ته‌قه‌فی (الثقفی) و هه‌رێمی چیاکان بو هه‌یدانی شه‌ر و روه‌په‌رینه‌وه‌کانیان، لێره‌وه‌ بۆمان ده‌رده‌که‌یت، که‌ ژماره‌یه‌کی زۆری عه‌ربه‌، له‌و هه‌رێمانه‌ هه‌بونه‌ و هه‌ر لایه‌کی سیاسي، بۆ درێژه‌دان به‌ خه‌بات و خۆبه‌هێژکردنی، چه‌ کداران و لایه‌نگرانی هۆزه‌که‌ی له‌گه‌ڵ بون، ئه‌وه‌تا فروه‌ بن نوفل الاشجعی (م: 41/ك/661م)، خۆی و پشتیوانه‌کانی، چۆته‌ شاری حه‌لوان و له‌وێ خه‌راجی کۆکردۆته‌وه‌ و به‌سه‌ر لایه‌نگرانی‌دا به‌شکردوه. (الدینوری، 1960: 211)، تا هاتوه‌ ژماره‌ی لایه‌نگرانی زیادی کردوه (فائزه محمد، د.ت: 152).

هه‌روه‌ها بزوتنه‌وه‌ی (مطرف بن المغیره) (م: 50/ك/670ز)، سالی (77/ك/696م) ده‌رکه‌وت و له‌ رۆژئاوای هه‌رێمی چیا گیرساوه‌ته‌وه، سه‌ره‌تا چۆته‌ حه‌لوان شه‌ری کورده‌کانی کرد و ژماره‌یه‌کی لی کوشتن، ئه‌وجا چۆته‌ هه‌مه‌دان و دینه‌وه‌ر (ماه دینار)، و له‌وێ براکه‌ی هاوکاری کردوه (ابن الاثیر، 1999: 466/3؛ ابن خلدون، ۱۹۸۱: 200/3)، که‌ خۆی و باوک و براکانی، باشترین و دڵسوزترین که‌سی بون، هه‌ر بۆیه‌ش چالاکیه‌کانی بردۆته‌ مه‌دائین و رۆژئاوای هه‌رێمی چیا. (عطا عبدالرحمن، 2007: 256)، له‌وێش خه‌ڵکه‌که‌ی هاوکاریان کردوه. (ابن الاثیر، 1999: 466/3)، لێره‌دا به‌دیاردنه‌که‌وت، که‌ عه‌ربه‌کان له‌ کاتی به‌رپه‌وه‌بردنی هه‌رێمه‌ کوردنشینه‌کان خۆیان و که‌س و کاره‌کانیان بۆ شوینی مه‌به‌ستدار کۆچیان کردوه.

سه‌باره‌ت به‌ شاره‌زور، ئاشکریه‌ که‌ ناوێکی جوگرافی دێرینه‌ و ده‌رکه‌وتنی بۆ سه‌رده‌مانی پێش ئیسلام ده‌گه‌رێته‌وه^(xxxi)، له‌ میژودا زیاتر وه‌ک ده‌قه‌رێک ده‌ناسرا نه‌ک ناوه‌ندیکی ئاوه‌دانی و له‌ ژماره‌یه‌ک باژێر و شارهدی و گوند پێکده‌هات، هه‌رچه‌ند خودی یه‌کێک له‌و شاروچکانه‌ هه‌ر به‌ شاره‌زور ناوه‌درا که‌ ناوه‌ندی ناوچه‌که‌ بو، گه‌رۆک موسعه‌ری کوری موهله‌له‌لی خه‌زه‌جی (م390/ك/1000ز) که‌ به‌ خۆی پاش سالی (341/ك/952ز) به‌ شاره‌زوردا گوزه‌ری کردوه ده‌لێت ناوچه‌که‌

بریتیه له باژێرگه‌لیک و گونده‌وارێک. (الخزرجی، 1995: 11؛ زرار صدیق، 2020:)، واتا له شاره‌زور ئاوه‌دانیه‌کی و گه‌وره‌ی نه‌بوه، که پێی بگوتریت شار، به‌لکو چه‌ند شاروچکه‌و گه‌وره‌ی دی و گوندی لی بوه‌و ئه‌مانه له سه‌ره‌تای فتوحاتی ئیسلامیدا ناویان هاتوه.

ده‌قه‌ری شاره‌زور له‌گه‌ڵ بچوکییه‌که‌ی هه‌ریمێکی ناسراو بو و له‌ روی کارگێرییه‌وه له سه‌ره‌تای فه‌تی ئیسلامیه‌وه تا دوا ساڵه‌کانی سه‌رده‌می خه‌لیفه (هارون الرشید: 170-193ک/ 786-809ز)، سه‌ر به‌ موس‌ل بو و موس‌لێش ناوه‌ندی هه‌ریمی جه‌زیره بو، ئه‌وه‌تا له هه‌والێکدا، که ده‌گه‌رێته‌وه بۆ کۆتایی سه‌ده‌می ئومه‌وی، و داندراره‌که سه‌ر به‌ موس‌له. (الطبري، 1969: 353/7)، به‌لام پاشتر و له سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی ناوبراو، شاره‌زور له موس‌ل دابڕێراو و له‌گه‌ڵ دارا ئاباد و صامه‌غان، کرانه‌ی کوره‌ی سه‌ربه‌خۆ و له‌لایه‌ن یه‌ك والیه‌و به‌رێوه‌ ده‌بران و به‌ ناوی ویلایه‌تی شاره‌زور ناسرا. (البلاذري، 1988: 325؛ قدامة بن جعفر، 1981: 383؛ ابن الاثير، 1999: 418/2، 276/19، الحمیری، 1980: 350)، له سه‌ده‌کانی دواتریش ناوی چه‌ند قه‌لاو شارێکی تری شاره‌زور هاتوه (القزوينی، د.ت: 398) وه‌ك: قنا که ره‌نگه هه‌ر قسنان بێت، تیرانشاه، ده‌یله‌مستان^(xxxii)، دزدان^(xxxiii)، بیر^(xxxiv)، (نیم از راه)^(xxxv)، یاخود (نیم راه)^(xxxvi)، که ماوه‌یک به‌ناوه‌ندی هه‌ریمه‌که‌ داندراره. (یاقوت الحموی، 1995: 375/3). ئه‌م شوڤینانه ناویان له‌گه‌ڵ یه‌ك هاتوه، و وادیاره هه‌نده له یه‌کدی دور نه‌بونه. (البلاذري، 1996: 324/13).

شایانی باسه، جیگا و شوینه‌واری ئه‌م ئاوه‌دانیانه تا ئیستا یه‌کلانه‌بۆته‌وه، که ده‌که‌ونه کوێ شاره‌زوره‌وه هه‌روه‌ها بیرو بۆچون له‌سه‌ر ده‌ستینشانکردنی شوینه‌که له رۆژگاری ئه‌م‌رۆدا هه‌نه، به هه‌رحال، ئیمه له‌م لیکۆلینه‌وه، شاره‌زورمان به به‌شێک له هه‌ریمی چیاکان داناه. (الطبري، 1969: 176/9).

سه‌باره‌ت به فه‌تی شاره‌زور، له سه‌رده‌می خه‌لیفه عمر بن الخطاب (13-23ک/ 634-644ز)، فه‌تحراره‌وه ده‌رباره‌ی سائی فه‌تحه‌که‌شی، له دوا‌ی هه‌ر یه‌که له حلوان و ناوچه‌کانی موس‌ل، فه‌تحراره^(xxxvii) و ئه‌انه‌ش له نیوان سألانی (16-19ک/ 637-640ز)، فه‌تحرارون و لێره‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که شاره‌زور له ده‌وروبه‌ری سألانی (20ک) فه‌تکرا. (فائزه محمد عزه‌ت. د.ت: 141).

سه‌باره‌ت شیوازی فه‌تی هه‌ریمه‌که، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی زۆریه‌ی سنوری هه‌ریمه‌که به شه‌ر فه‌تحراره‌وه، به‌لام به‌شێک له دانیش‌توان، دوا‌ی گه‌مارۆدانیان به رێککه‌وتن خۆیان به‌ده‌سته‌وه داوه، ئه‌وه‌تا به‌گیرانه‌وه، له خه‌لکی به‌ته‌مه‌نی ناوچه‌که، ئاماژه‌ به‌وه دراوه، که دانیش‌توانی (صامغان و داراباذ)، رازی بون سه‌رانه و مولکانه‌ بدن و له به‌رامبه‌ردا گیانی خۆیان و خیزانیان پارێزراو بێ. (البلاذري، 1988: 325، الطبري، 1969: 176/9)، ده‌توانین ب‌لێین، ئه‌م خو‌ بده‌ده‌سته‌وه‌دانه‌شیان إجباری بوه، چونکه به‌پێی ئه‌وه‌ی دواتر خه‌لکه‌که‌ی هه‌لگه‌راونه‌ته‌وه‌و جارێکی تر باج و خه‌راجیان به‌سه‌ردا سه‌پێندراوه (البلاذري، 1996: 324/13)، به ده‌رده‌که‌وێت، که خو‌ بده‌سته‌وه‌دانیان به په‌زامه‌ندی خۆیان نه‌بوه.

به شیوه‌یه‌کی گشتی به‌هۆی ئه‌وه‌ی خه‌لکی شاره‌زور له‌دژی ده‌سلاتدارانی ناوه‌ندی خه‌لافه‌ت بون، ده‌بینین دانیش‌توانی شاری دزدان، و ناسراون، که سه‌رکرده‌کانی له‌گه‌ڵ خه‌لافه‌ت ناکوکن. (القزوينی، د.ت: 398)، بۆیه ئه‌م ناوچه‌یه به‌رده‌وام بۆته په‌ناگه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی له ده‌سلات هه‌لگه‌راونه‌ته‌وه‌و، هه‌روه‌ها به په‌ناگه‌ی هه‌مو ترساو په‌لامار

دراوئىك ناوى هاتوه. (ياقوت الحموى، 1995: 375/3)، بونى گروپه خهواريجه كانيش له شاره زور به هۆى گونجاوى ناوچه كه بوه، كه دور بوه له ناوه ندى خهلافهت، ئەمەش بۆته هۆى ئەوهى له م ناوچهيه خۆيان ببينهوه. (فائزه محمد عزهت، د.ت: 151).

ئەوهى جىگه سهرنجه ئەم ئاخفتنهى له سهر شاره زور كراوه، كه گوايه په ناگه وهتوانى كه سانى هه لگه راوه و ياخييه، له واقيعدا ههر وابوه و ئەم بۆچونه له جىگاي خۆيه تى، ئەگەر له بزاڤ و جموجۆلى رېبه رانى خهواريج وردبينهوه تېده گهين، كه ئەم بزاڤانه ده ميک سهر يان هه لده داو له لايه ن سهر كرده و به رپرسانى ده و له تى ئومه وييه وه فشاريان ده خرايه سهرو تهنگو ده كران، ئەوا به خۆيان و چه كدارو لايه نگرانينه وه، كه زۆربه ي ههره زۆريان له پياوانى هۆزه عهر به به كان بون، هه لده هاتن بۆ شاره زورو تيدا جىگير ده بون، ده كرى بلتين ئەمەش هۆيه كى بنه رەتى بو بۆ ئەوهى رېزه يه كى به رچاوى عهر به برژينه شاره زوره وه و به گوند و دهشت و چيايه كانيدا بلاو ببينه وه، ئەوه تا يه كىك به ناوى (حوثره الاسدى)، بزاڤىكى راگه ياند و يه كسهر رويكرده ده فهرى مه نده لى و ده لىن ئەمه يه كه م كه س بوه، دواى كوژراني خه ليفه على له سالى (40ك/661ز) ده رچوه. (المبرد، ۱۹۹۷: 175/3) و له هه مان سالد (فروة بن نوفل الاشجعي)، له خه ليفه على جيا بۆته وه و به ياوه رى پىنجسه د كه س له لايه نگراني چۆته شاره زور و تا سالى دواتر، له وى مايه وه (xxxviii) و ده ميک به رېككه وتنى نيوان معاويه و حه سه نى كورى عليان زانى، شه رى له دژى معاويه راگه ياند. (البلاذري، 1996: 163/5) ئەوجا له شاره زوره وه به ره و كوفه چون (البلاذري، 1996: 163/5) و له م ماوه يه دا ژماره ي لايه نگراني و چه كداراني به (1500) مه زنده كراوه. (اليقوبى، ۱۹۹۶: 151). زيادبوني ژماره ي لايه نگراني له شاره زور له (500) كه سه وه بۆ (1500)، كه س و مانه وه يان له ناوچه كه، به لگه ي نيشته جىبوني هۆزه عهر به به كانه له هه رتيمه كه.

له هه واله كانى سه رده مى عه باسيدا باس له وه كراوه، كه شاره زور بۆته مۆلگه ي شه ييبانيه كان. (مسكويه، 2000: 259/3، 447/6)، ئەندامانى ئەو هۆزه به چرى له ناوچه كه بلاو بونه ته وه و له گه ل كورد دا، تىكه لى وخزايه تيبان هه بوه و ژن و ژنخوازيان له نيوان هاتۆته ئاراوه، رهنگه سه ره تاى ئەمه به گه رتته وه بۆ سه ده مى ئومه وى، ده بينين چه ند رېبه رىكى خهواريج، كه له م سه رده مه ده ركه وتن، له هۆزى شه يبان بون و شاره زور بوه يه كىك له مه يدانه كانى هاتن و چون و چالاكيه كانيان و درتزه دان به خه باتى چه كداريان.

(سعيد بن بجدل الشيباني (م: 127ك/744ز) له سالى (127ك/744ز)، بزاڤىكى خهواريجى راگه ياند، سه ره تا وهك باسكرا، روى كردۆته ناوچه ي، ميگر (المج) له باشورى موسل، دواى ئەوى ژماره ي لايه نگران و چه كداره كانى گيشته پىنجسه د كه س، رويان كرده شاره زور. (خليفه بن خياط، 1379هـ: 372)، هه مان سالى (شيبان به عبدالعزير اليشكرى) (xxxix)، درتزه ي به بزاڤى خهواريجه كان دا و جهنگى له دژى خه ليفه مه روانى كورى محهمه د راگه ياند و له ناوچه كانى موصله وه كشايه وه بۆ شاره زور. (خليفة بن خياط، 1379هـ: 387؛ البلاذري، 1996: 136/4)، كه وهك په ناگه به كاريه يتناوه، ئەمەش له سه ر پيشنيارى يه كىك له شوپىكه وهتوه كانى بوه، كه دياره زانيوه يه تى شاره زور به كه لى درتزه دان به خه باتى چه كدارى ديت (الطبري، 1969: 353/7).

ههر له م سالا نه دا (الضحاك بن قيس)، سه ركرده ي ديارى خهواريج (xl)، ههروهك پيشتر باسمان كرد، له هه رتيمى جهزيره چالاكى هه بوه. (البلاذري، 1996: 266/9؛ ابن قتيبة، 1992: 412/1) دواى شكه ستى بزاڤه كه ي له هه رتيمى جهزيره ئەميش روى كردۆته شاره زور. (خليفة بن خياط، 1379هـ: 379)، له وى له دژى سوپاى ئومه وى جهنگاوه

(المقدسی، ۱۹۱۹: 55/6)، دواى چونی بۆ هەریمه که، باس له زیادبونی ژمارهی لایهنگرانی کراوه و بونه به سێ تا چوار ههزار کهس. (البلاذري، 1996: 229/8).

باسی سییهه: له ههریمی ئازهریجان.

سهبارهت به دیاریکردنی سنوری ههریمی ئازهریجان^(xli)، بههۆی ئهوهی جوگرافیناس و گهڕیدهکان زانیاری وردو تهواویان له سههر ئهم ههریمه به دهستهوه نه داوه، ههروهها جوگرافی ناسهکان له دیاریکردنی سنوری ههریمه که رای جیاوازیان ههیه (کوثر اسماعیل حسن، 2002: 9)، بۆیه ئاستهنگه بتواندریت به تهواوهتی سنورهکانی ههر چوارلای دیاری بکړیت، ههروهها بههۆی ئهوهی ئهم ناوچانه ئهوکات به تهواوهتی نه کهوتبونه ژێر دهسهلاتی ئیسلامیهوه، ناتواندریت سههرلهبهری به پارچهیهك له سنوری جیهانی ئیسلامی دابندریت. (زرار صدیق، 2020: 43) ههروهها ابن حوقل (م: 367/ك978ز)، ههرسێ ههریمی: ئازهریجا، ئهرمینیاو ئاران به یه کهوه داناوه، ئهمهش له بهر ئهوهی وهك خۆی دهئیت ئهوهی به تهمهنی خۆی بینویهتی، ئهم سێ ههریمه ههردهم له لایه یهك که سهوه به پێوه برون. (ابن حوقل، 1938: 331/2)، ههروهها. (المقدسی (م: 380/ه990م) ئهم سێ ههریمه ی کردوه به یهك و ناوی (اقلیم الرحاب) ی لى ناون. (المقدسی، 1991: 373).

به شیوهیهکی گشتی سنوری ئازهریجان ده که ویته نێوان ههریمهکانی چیا و جهزیره و ئهرمینیا و ئاران جیلان- گهیلان و دهریای خهزهروهه^(xlii)، به ئاخفتنیکێ تر له شاری زنجانهوه دهکشا تا شاری بهردهعه و دهیان شار، گوند، چیاو روبار لهخۆ دهگرت. (مؤلف مجهول، 1423ه: 164؛ الاصطخری، 2004: 91)، و یه کێك له چیایهکانی ههریمه که چیاى سبلانه^(xliii)، که چیایهکی گهلیك بهرز و ناوداری جیهاتی ئیسلامی بوه. (الاصطخری، 2004: 181؛ القزوبی، د.ت: 284).

ئهوهی په یوهندی به کوردستانهوه ههیه، ناوچهکانی خوارو و پوژئاوای ههریمی ئازهریجان و گۆلی ئورمی، که ده بێته هاوسنوری چیاکان له باشورهوه هاوسنوری چیاکانی ههکاری له پوژئاووه، به پارچهیهك له نیشتمانی کورد دادهندریت. (زرار صدیق، 2020: 45)، ئهم به شهی ههریمه که به زستانه ههواری کورده ههزانییهکان داندراوه. (ابن حوقل، 1938: 228/1). که شاره کوردنشینهکانی: ئورمیه، سلماش، شنو، نه ریزی ده گرتوه. (ابن خرداذبه، 1889: 119، 213؛ قدامة بن جعفر، 1981: 11، ابن حوقل، 1938: 333/2-336)، ههروهها کوردی ناوچه که شارۆچکهی (قندریه)یان بنیاد نا. (المقدسی، 1991: 377، 382).

دهربارهی چۆنییهتی فهتحي ههریمی ئازهریجان و کوی به پێککهوتن و کوی به شههر بوه، زانیاری جوړاوچۆر هه، ههروهها ناوی سههرکردهی جیاوازهاتوه که له فهتحي ناوچه که به شدار بون^(xliiv)، پونه ئهمهش بههۆی ئهوهی سنوره که، ناوچهیهکی فراوانی لهخوگرتوهو پتویستی به ماوهیکی دورودریژ بوه، تا به تهواوهتی خراوته بن دهستی مسوولمانانهوه له دواى فهتحيشیهوه بهردهوام خه لکه کهی له دهسهلاتدارانی خهلافهت هه لگه پاونتهوه. (زرار صدیق، 2020: 28).

سهبارهت به نیشتهجیوونی عهرهب له ههریمی ئازهریجان، دواى ئهوهی زۆربهی شار و دهقه رهکانی ههریمه که به شههر فهتحران و دواتر له گه ل خه لکه کهی له سههر دانی سههرانه پێکھاتن، عهرهبه فاتحیهکان رابون به نیشتهجی کردنی بنه ماله

و هۆزه‌کانیان، ئەمەش زیاتر له پێناو راپه‌پاندنی کاره‌کان و به‌رپوه‌بردنی ناوچه‌که‌ بوه، به‌تایبه‌ت ئه‌ركی به‌خشینی موچه و پێدانی ده‌ستکه‌وت و تالانه‌کان له نێوان به‌شداربوанда، ئه‌وه‌تا (البلاذري) ده‌رباره‌ی نیشته‌جێکردنی عه‌ره‌ب له ناوچه‌که‌ ده‌لێت "خه‌لکی عه‌ره‌بیان له ناوچه‌که‌ نیشته‌جێ کرد، ئه‌وانه‌ی تایبه‌ت بون به‌ بواری (العطاء و دیوان)". (البلاذري: 1988: 320)، هه‌روه‌ها له سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ عوسمانیش، ئه‌و خه‌لکه‌نه‌ی له سنوره‌ فه‌تح‌راوه‌کاندا نیشته‌جێ کراون، تایبه‌تبون به‌ (العطاء والدیوان). (قدامة بن جعفر، 1981: 379).

له راستیدا ئازهریجیان هه‌ریمێکی به‌رفراوان بو، ده‌یان شار و باژێر و شارۆچکه‌ی ئاوه‌دان ده‌گه‌رتنه‌خۆ، وێرای ژماره‌یه‌کی گوند و دیهات و زۆربه‌ی رۆبه‌ره‌که‌ی و خاکی به‌پێژ و به‌پیت بو، هه‌مو مه‌رج و پێویسته‌یه‌کی چاندن و وه‌رزێری و ئاژه‌لدارێی تیدا ده‌سته‌به‌ر بو، له‌به‌ر ئه‌م راستیه‌ و له‌به‌ر ئه‌وه‌ش فاتحه‌کان بۆ ده‌یان سالا بۆیان نه‌کرا ره‌وشی هه‌ریمه‌که‌ به‌ به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان ئارام بکه‌نه‌وه و ده‌سه‌لاتی خۆیان به‌سپێن، بۆیه‌ پتر له هه‌ریمه‌کانی دی بوه جێگای چاو‌تێرینی که‌سایه‌تی و سه‌رداره‌ عه‌ره‌به‌کان، هه‌ر له سه‌ره‌تای هه‌ژمون و بالاده‌ستی عه‌ره‌به‌وه تا ناوه‌راستی سه‌ده‌ی 3/9ز، ده‌یان مائبات و تیره‌ و خێلی جو‌ربه‌جو‌ری له کوفه‌ و به‌سرا و شامه‌وه‌ بارگه‌ و بنه‌یان هه‌لده‌گرت و رویان ده‌کرده ئازهریجیان. (زرار صدیق، 2020: 73)، که ئه‌ندامانی هۆزه‌ عه‌ره‌به‌کان، له ناوچه‌ فه‌تح‌راوه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره‌ نیشته‌جێبون، به‌ نیشته‌جێبونیشیان بونه‌ پێکهاته‌یه‌کی دانیشتیوانی ناوچه‌که‌. (کوثر اسماعیل حسن، 2002: 117).

ئه‌وه‌تا له رێوایه‌تیکدا هاتوه‌ که ده‌مێک عه‌ره‌ب گه‌هیشته ئازهریجیان، چه‌ندین عه‌شیره‌تیان له به‌سرا و کوفه‌ و شامه‌وه‌ رویانکرده هه‌ریمه‌که‌ و هه‌ر بنه‌مائه‌یه‌ک ده‌ستی گرت به‌سه‌ر شوینێکی به‌راو و به‌پیت و بۆ خۆی پاوه‌ند ده‌کرد و هه‌ندیکیان له عه‌جه‌م و اتا ناعه‌ره‌کان زه‌ویان کړی و پاشماوه‌ی خه‌لکی ناوچه‌که‌یان کرده سه‌پانی خۆیان و ئێشکگری گونده‌کانیان (xlv).

فه‌رمانده (الاشعت بن قیس الکندی)، که وه‌ک رونه‌ له هۆزی (کنده) بو، له سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ علی کوری ئه‌بی طالب (35-40/ك/656-661ز) والی ئازهریجیان بو و رابو به‌ نیشته‌جێکردنی به‌شێک له بنه‌مائه‌کانی و هۆزه‌که‌ی، له هه‌ریمی ئازهریجیان. (البلاذري: 1988: 320)..

له سه‌رده‌می دواتر و له سائه‌کانی ده‌رکه‌وتنی بزوتنه‌وه‌که‌ی عه‌بدوڵای کوری زوپی (64-73/ك/684-692ز)، (سعید بن مرة الریدنی)، ده‌ستی به‌سه‌ر پانتایه‌کی هه‌ریمی ئازهریجیان گرت. (الکبی، ۱۹۸۶: 547؛ 1988: 69/1؛ ابن حزم، 1962: 312) و خه‌لکی زۆری کوفیه‌کان له سوپاکه‌یدا بون (التمیمی، ۱۹۹۳: 44؛ ابن سعد، ۲۰۰۱: 237/6؛ الطبری، 1969: 330/4، السمعی، 1962: 75/4).

بونی ئه‌م ژماره‌ زۆره‌ی سه‌ربازه‌کان، له سوپاکه‌یدا پێویستی به‌ مانه‌وه‌و نیشته‌جێ بون هه‌بوه، چونکه هه‌م له روی جوگرافیه‌وه ناوچه‌که‌ له ناوه‌ندی خه‌لافه‌ت دور بو، هه‌میش به‌ هۆی هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی به‌رده‌وامی خه‌لک له ده‌سه‌لات، پێویست به‌ جێگیربونی هێزیک بو له ناوچه‌که‌.

وا دیاره‌ پاشان بنه‌مائه‌که‌ی له‌وی نیشته‌جێبونه‌ و کردویه‌ به‌ ملکی خۆیان، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی نه‌وه‌کانی تا ناوه‌راستی سه‌ده‌ی سێهه‌می کوچی/نۆهه‌می زایینی چه‌ند شارێکی ئازهریجیان به‌ده‌سته‌وه‌ ماو. (البلاذري، 1988: 320؛ ابن الفقیه، ۱۹۹۶: 581).

يەككىل لەو شارانەى، كە عەرەبەكان دواى فەتەح لىي نىشتەجى بون، شارى(البذ)ە، ھەرۋەھا دانىشتوانى ئازربىجان و ناوچەكانى دەوروبەرى، بە تىكەلىي ناوى ھاتو. (اليقوبى، ۱۹۹۶: 78)، ھەرۋەھا دواى ئەوھى عەرەبەكان لە ھەر ناوچەيەك نىشتەجى دەبون و خەلكەكەيان دەكردە پالەى خۆيان و لەبەرامبەردا برىك كرىيان پىداون، كە خۆيان دياريان كىردو، ھۆكارى ئەمەش ئەوھو، كە عەرەبەكان لاىان نەنگى بو، خۆيان بە كشتوكالەوھ سەرقال بكن، بۆ ئەوھى بەردەوام ئامادەي شەريان ھەبىت و بتوانن سنورەكانيان لە پەلامارى نەيارەكانيان بپارىزن، پاش برانەوھى پرۆسەى فەتەحكردن دەسلەتدارانى ئومەوى درىژەيان بە سىياسەتى نىشتەجىكردنى عەرب داو ديارە ئەمەش بە مەبەستى چەسپاندنى ھەژمونى خۆيان بو. (النقشبندى، 2013: 68).

لە ھەرىمى ئارانىش عەرەب نىشتەجىبون ھەر بەو ھۆدەيەشەوھ ناوى ھەندىك لە شارەكانى ھەرىمەكە بۆ عەرەبە يەمانى و قەيسىيەكان دەگەرئەوھ، بە تايبەتى شارى باب الابواب و برذعة و چەندان شارى تر، كە تايبەت بون بەو ھۆزانەى لە ئازەربىجان نىشتەجىبون. (كوثر اسماعيل حسن، 2002: 119).

ئەنجام:

- 1- عەرەبە فاتىحەكان كە كوردستانيان پاش پرۆسەى فتوحاتى ئىسلامى بۆ ھەرىمە كوردىيەكان، عەرەبەكان ناوچە فەتەحكراوھكانيان بە مولكى شەرىى خۆيان دەزانى و ئەمەش پالپشت بە دەقى شەرىى و فەتواى شەرعزانەكان بو.
- 2- بەپىتى ئاووھەوای كوردستان، ھۆكارى ئەوھوھەكە جگە لە عەرەبە كۆچەرەيەكان خەلىفەكانىش ھەز بە كوردستان بكن و كۆشك و تەلارى لى دروستبكن.
- 3- لە سەردەمى ئومەويەكان سەركردە و لاىەنگرى بزوتنەوھەكانى دژ بە خەلافەت عەرەب بون كە لە كاتى دەرچونيان لە دژى خەلافەت رويان دەكردە ھەرىمە كوردنشىنەكان و لەوى نىشتەجى دەبون و بۆ ماوھەكى زۆر دەمانەوھ.
- 4- لە دواى فەتەحكردنى كوردستان، بەراورد بە ھەرىمە كوردنشىنەكانى تر، ھەرىمى جەزىرە زۆرتىن ژمارەى عەرەبى لى نىشتەجىبوھ.
- 5- ئەو عەرەبانەى لە كوردستان نىشتەجىبون، ژمارەيان گەلىك زياترە لەوھى لە سەرچاوھكان ئاماژەيان پىدراوھ، چونكە ئەو زانىاريانەى ھاتون لەمیانەى روداوھ سىياسىيەكان باسيان كراوھ دەكرى لە زۆر شوئى تى كوردستان عەرەب نىشتەجىبون.

لىستى سەرچاوھكان:

- قورئانى پىرۆز.
- ابن الأثير: عزالدين ابن الحسن على بن محمد، (ت: 630ھ/1232م)، الكامل فى التاريخ، دار الكتاب العربى، (بيروت: 1999)، الباب فى تهذيب الأنساب، دار صادر، (بيروت: ۱۹۸۰م).
- ابن الجوزى، ابوالفرج عبدالرحمن بن على (ت: 597ھ/1200م).
- ابن العديم: أبو القاسم كمال الدين عمر بن احمد الحلبى (ت: 660ھ/۱۲۶۱م)، بغية الطلب فى تاريخ حلب، دار الفكر، (لندن: ۲۰۱۶).
- ابن الفقيه: أبو عبد الله أحمد بن محمد بن إسحاق (ت: ۳۶۵ھ/975)، البلدان، عالم الكتب، (بيروت: ۱۹۹۶).

- ابن حبيب: أبو جعفر، محمد بن أمية بن عمرو، (ت ٢٤٥ هـ / 859م)، المجبر، دائرة المعارف العثمانية، (حيدرآباد: ١٩٤٢).
- ابن حجر العسقلاني: شهاب الدين أحمد بن علي، (ت: ٨52هـ/1448م)، الإصابة في تمييز الصحابة، دار الكتب العلمية، (بيروت: 1415هـ).
- ابن حزم: أبو محمد علي بن أحمد بن سعيد الأندلسي (ت: 456هـ/1063م)، جمهرة أنساب العرب، دار المعارف، (مصر: 1962).
- ابن حوقل: محمد بن حوقل الموسلي (ت: بعد 367هـ/977م)، صورة الأرض، دار صادر، (بيروت: 1938).
- ابن خردادبه: ابوالقاسم عبيدالله بن عبدالله (ت: 280هـ/893م)، المسالك والممالك، دار صادر، (بيروت: 1889).
- ابن خلدون: أبو زيد عبدالرحمن بن محمد، (ت: 808هـ/1406م)، العبر (تاريخ ابن خلدون)، دار الفكر (بيروت: ١٩٨١).
- ابن زنجوية: حميد بن مخلد بن قتيبة الخرساني (ت ٢٥١هـ/865م)، الأموال، مركز الملك فيصل للبحوث والدراسات الإسلامية، (السعودية: ١٩٨٦).
- ابن سعد، محمد بن سعد الواقدي (ت: 230هـ/845م)، الطبقات الكبير، مكتبة الخانجي، (مصر: ٢٠٠١).
- ابن سلام: أبو عبيد القاسم بن سلام بن عبد الله الهروي (ت ٢٢٤هـ/839م)، كتاب الأموال، دار الفكر. (بيروت: د.ت).
- ابن طيفور: أبو الفضل أحمد بن أبي طاهر ابن طيفور (ت ٢٨٠هـ/893م)، كتاب بغداد، مكتبة الخانجي، (القاهرة: ٢٠٠٢).
- ابن عبد ربه: شهاب الدين أحمد بن محمد الأندلسي (ت: ٣٢٨هـ/940م)، العقد الفريد، دار الكتب العلمية، (بيروت: 1404هـ).
- ابن عساكر، أبو القاسم علي بن الحسن (ت: 571هـ/1175م). تاريخ دمشق، دار الفكر (بيروت: 1995).
- ابن قتيبة: أبو محمد عبد الله بن مسلم الدينوري (ت ٢٧٦هـ/689م)، المعارف، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: 1992)، عيون الاخبار، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٤١٨ هـ).
- ابن ماكولا: علي بن هبة الله (ت: 475هـ/1082م)، الإكمال في رفع الإرتياب، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٠).
- أبو يوسف، القاضي يعقوب بن إبراهيم الانصاري، (ت: 182هـ/798م)، كتاب الخراج، المكتبة الزهريه للتراث، (القاهرة: د.ت).
- الادريسي: محمد بن محمد بن عبد الله، (ت ٥٦٠هـ/1164م)، نزهة المشتاق في اختراق الآفاق، عالم الكتب، (بيروت: 1409هـ).
- الأزدي: أبي زكريا يزيد بن حمد بن اياس، (ت: 334هـ/945م)، تاريخ الموصل، دار الكتب العلمية، (بيروت: 1971).
- الأزهري، محمد بن أحمد الهروي، (ت: 370هـ/980م)، تهذيب اللغة، دار إحياء التراث العربي، (بيروت: 2001).
- الاسفراييني، عبد القهار بن طاهر البغدادي (ت: 429هـ/1038م)، الفرق بين الفرق، دار الافاق الجديدة، (بيروت: 1977).
- الاصطخري، إبراهيم بن محمد الفارسي (ت: بعد 340هـ/951م)، المسالك والممالك، دار صادر، (بيروت: 2004).
- الافطسي: محمد بن محمد بن هبة الله، (ت: بعد 515هـ/1121م)، المجموع اللبيب، دار الغرب الإسلامي، (بيروت: 1425هـ).
- البخاري: محمد بن إسماعيل بن إبراهيم، (ت: 256هـ/870م)، التأريخ الكبير، المتميز للطباعة والنشر، (الرياض: ٢٠١٩).
- البلاذري: ابوالحسن أحمد بن يحيى بن جابر (ت: 279هـ/892م)، فتوح البلدان، دار المكتبة الهلال (بيروت: 1988)، أنساب الأشراف، دار الفكر، (بيروت: ١٩٩٦).
- التطيلي: بنيامين بن الراي يونة النباري (ت: ٥٦٩هـ/1173م)، رحلة بنيامين التطيلي، المجمع الثقافي، (أبو ظبي: ٢٠٠٢).
- التميمي: سيف بن عمر الاسدي، (ت: ٢٠٠هـ/815م)، الفتنه وقعة الجمل، دار النفائس، (١٩٩٣).
- الجاحظ: عمرو بن بحر بن محبوب الكناني (ت: ٢٥5هـ/869م)، المحاسن والأضداد، دار ومكتبة الهلال، (بيروت: 1423هـ).
- الحازمي: محمد بن موسى بن عثمان الهمداني، (ت: 584هـ/1188م)، كتاب الاماكن أو ما أتفق لفقه وإفترق مسماه، دار اليمامة (الرياض: 1415هـ).
- الحميري: محمد أبو عبد الله محمد بن عبد الله (ت: 900هـ/1494م)، الروض المعطار في خبر الأقطار، تحقيق، مؤسسة ناصر للثقافة، (بيروت: 1980).
- الخالديان: أبو بكر محمد بن هاشم (ت: 380هـ/990م)، أبو عثمان سعيد بن هاشم (ت ٣٧١هـ/981م)، حماسة الخالدين، وزارة الثقافة السورية، (دمشق: 1995).
- الخزرجي، أبي دلف مسعر بن لمهلهل (ت: 390هـ/1000م)، الرسالة الثانية، نشرها ف. مينورسكي، مطبعة جامعة القاهرة (القاهرة: 1955).
- الخطيب البغدادي: ابوبكر أحمد بن علي (ت: 463هـ/1070م)، تاريخ بغداد، دار الكتب العلمية، (بيروت: 1417هـ)، تلخيص المتشابه، دار الصمعي (الرياض: 1417).
- خليفة بن خياط الليثي العصفري (ت: 240هـ/855م)، تاريخ خليفة بن خياط، دار القلم، (دمشق: 1379هـ).
- الدينوري: أبو حنيفة أحمد بن داود، (ت: ٢٨٢هـ/895م)، الاخبار الطوال، وزارة الثقافة والإرشاد القومي، (مصر: ١٩٦٠ م).
- الذهبي: شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد، (ت: 748هـ/1347م)، سير أعلام النبلاء، دار الحديث، (القاهرة: ٢٠٠٦).
- الزبيدي: محمد مرتضى الحسيني الزبيدي، (د.ت)، تاج العروس، (الكويت: 2001).
- الزمخشري: جار الله، (ت: 583هـ/1187م)، ربيع الأبرار ونصوص الأخيار، مؤسسة الأعلمي، (بيروت: ١٤١٢ هـ).
- سبط ابن الجوزي: شمس الدين أبي المظفر يوسف بن قزاوغي، (ت: 654هـ/1256م)، مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، دار الرسالة العالمية، دمشق،

(سوریا: ۲۰۱۳).

السلمي: عرام بن الصبغ، (ت: ق. 3هـ)، أسماء جبال تهامة و سكانها، (مصر: 1972).

السمعاني: عبد الكريم بن محمد بن منصور المروزي (ت: 562هـ / 1166م)، الأنساب، مجلس دائرة المعارف العثمانية، (حيدر آباد: ۱۹۶۲).

الصفدي، صلاح الدين خليل بن أيبك، (ت: 764هـ / 1363م)، الوافي بالوفيات، دار إحياء التراث (بيروت: 2000).

الطبري، أبو جعفر محمد بن جرير (ت: 310هـ / 923م)، تاريخ الطبري (تاريخ الرسول والملوك)، دارالمعارف، (القاهرة: 1969).

العمري، شهاب الدين أحمد بن يحيى بن فضل الله، (ت: 749هـ / 1348م)، مسالك الابصار وممالك الأمصار، المجمع الثقافي، (ابوظبي: 2003)،

قدامة بن جعفر، أبو الفرج قدامة بن جعفر (ت: 337هـ / 949م)، الخراج وصناعة الكتابة، دار الرشيد للطباعة (بغداد: 1981).

القزويني، زكريا بن محمد بن محمود (ت: 682هـ / 1283م)، آثار البلاد وأخبار العباد، دار صادر (بيروت: د.ت).

القطيعي: عبد المؤمن بن عبد الحق البغدادي (ت: 739هـ / 1339م)، مراصد الاطلاع على أسماء الأمكنة والبقاع، دار الجيل، (بيروت: ۱۴۱۲ هـ).

الكلبي: أبو المنذر هشام بن محمد بن السائب (ت: ۲۰۴ هـ / 817م)، جمهرة النسب، عالم الكتب، (بيروت ۱۹۸۶)، نسب معد واليمن الكبير، مكتبة النهضة العربية،

(۱۹۸۸).

المبرد: محمد بن يزيد المبرد، أبو العباس (ت: ۲۸۵هـ / 898م)، الكامل في اللغة والأدب، دار الفكر العربي، (القاهرة: ۱۹۹۷).

المرزباني: للإمام أبي عبيد الله محمد بن عمران المرزباني، (ت: ۳۸۴ هـ / 994م)، معجم الشعراء، دار الكتب العلمية، (بيروت: ۱۹۹۳).

المسعودي: أبو الحسن علي بن الحسين بن علي (ت: 346هـ / 957م)، التنبيه والاشراف، دار الصاوي، (القاهرة: د.ت).

مسكويه: أبو علي أحمد بن محمد بن يعقوب (ت: 421هـ / 1030م)، تجارب الامم، دار الكتب السروش، (طهران: 2000).

المقدسي: أبو عبد الله شمس الدين محمد البشاري (ت: 380هـ / 990م)، أحسن التقاسيم في معرفة الأقاليم، دار صادر، (لیدن: 1991).

المقدسي، مطهر بن طاهر (ت: 355هـ / 966م)، البدو والتاريخ، أرست لرو الصحاف، (باريس: ۱۹۱۹).

المقريزي، تقى الدين أحمد بن علي (ت: 845هـ / 1441م)، المقفى الكبير، دار الغرب الإسلامي، (بيروت: ۲۰۰۶).

المنتظم في تاريخ الملوك والامم، دار الكتب العلمية، (بيروت: 1992)، الحيوان، دار الكتب العلمية، (بيروت: ۱۴۲۴ هـ).

مؤلف مجهول، (ت: ق. 3هـ)، أخبار الدولة العباسية، (بيروت: د.ت)،

الهمداني، الحسن بن أحمد بن يعقوب (ت: 334هـ / 946م)، صفه جزيره العرب، مطبعة بريل، (لیدن: ۱۸۸۴).

الواقدي: محمد بن عمر بن واقد السهمي الأسلمي بالولاء، (ت: 207هـ / 822)، فتوح الشام، دار الكتب العلمية، (1997)، كتاب الردة، دار الغرب،

(1990).

ياقوت الحموي، ياقوت بن عبد الله الرومي (ت: 626هـ / 1229م)، معجم البلدان، دار صادر (بيروت: 1995)، معجم الأدباء (إرشاد الأريب إلى معرفة

الأدب)، دار الغرب الإسلامي، بيروت، (1993).

اليعقوبي، أحمد بن إسحاق بن جعفر (ت: 293هـ / 906م)، تاريخ اليعقوبي، مطبعة شريعت (قم المقدسه: 1425هـ)، كتاب البلدان، دار

الكتب، (بيروت: ۱۹۹۶).

اللياس شوفاني، حروب الردة، دار الكنوز الادبية، (بيروت: 1995).

برهان حنا ايليا، امد مدينة الفخر (من نشاتها الى عام 1924م)، مطبعة احسان (حلب: 2008).

عبدالماجود احمد السليمان، الموسّل في العهدين الراشدي والاموي، مكتبة البسام، (الموسّل: 1985).

عبدالحكيم الكعبي، الجزيرة الفراتية و ديارها العربية، دار الصفحات للدراسات والنشر، (سورية: 2009).

عطا عبد الرحمن محي الدين: حركان الخواص في بلاد الكورد وما جاورها (41-218هـ / 661-833م)، مطبعة شقان، (سليمانية: 2007).

فائزه محمد عزت، الكرد في اقليم الجزيرة وشهرزور في صدر الإسلام (16-132هـ / 637-749م)، مطبعة خاني، (دهوك: د.ت).

فرست مرعي، الامارات الكردية في العصر العباسي، (350-511ك / 960-1117م)، مطبعة وزارة التربية (اربيل: 2005).

كي لسترنج، بلدان الخلافة الشرقية، چاپخانه نهضت (تهران: 1371).

كوثر اسماعيل حسن، الحياة الاقتصادية والاجتماعية في اقليمي آذربيجان و آران خلال القرنين الرابع والخامس الهجريين / العاشر والحادي عشر—

الميلادين، رسالة ماجستير، جامعة صلاح الدين، (اربيل: 2002).

محمد جاسم حمادي، الجزيرة الفراتية والموسّل، دار الرساله للطباعة، (بغداد: 1977).

النقشبندی، حسام الدين على غالب، آذربيجان في العصر السلجوقي، المركز الأكاديمي للأبحاث، (بيروت: 2013).

الكرد في الدينور وشهرزور، رساله ماجستير، جامعه بغداد، (بغداد: 1975).

نيشتيمان بشير، الاحوال السياسية والاجتماعية والاقتصادية لغربي اقليم الجبال خلال القرنين الرابع والخامس الهجريين / العاشر والحادي عشر—

الميلادين، رسالة دكتورا عيرة منشورة، جامعة صلاح الدين، (اربيل:1994).

زرار صدیق توفیق، کوردو کوردستان له رۆژگاری خه لافه تی ئیسلامی (16-656ک/ 1258-637ز)، چاپخانه ی ماد، (تاران: 2020).

النقشبندی، حسام الدین علی غالب، شاره‌زورو لورستانی باکور له سده‌ده‌کافی ناوه‌پاستدا، وهر گیزانی: رهنج ابو بکر محمد، چاپخانه‌ی همدی، (2008).

په راویزه کان:

(۱) المقدسی، له دیار یکردنی شوونی نیشته چیپونی عهره ب، ناوی به (اقور) داناوه، ههروه ها به (جزیره اُقور) یش ناوی هاتوه، که تایبته بوه به شوونی ههواری ههزه کانی (بکرو مضر) پروانه: المقدسی، احسن التقاسیم، دار صادر (لیدن: ۱۹۹۱)، ص ۹، ۴۷، القطیعی، مراصد الاطلاع، ۱/ ۳۳۱.

(ii) بۆزانیاری زیاتر پروانه: محمد جاسم حمادي، الجزيرة الفراتية والموصل، (بغداد: 1977)، ص 147، فائزه محمد، الكرد في اقليم الجزيرة وشهرزور، (دهوك: د.ت)، ص 154.

(iii) بۆزانیاری زیاتر له باره‌ی سنووری هه‌ریێمی جه‌زیره‌ی بروه‌انه‌: عبدالحکیم الکعبی، الجزیره‌ الفراتیه، (سوریه: 2009)،

(iv) نازاندريٽ ئەم شوینە لە کوێیە.

(۷) له دهقه که به هه له کراوه به (داسیر).

(vi) به (چبای حبتون) یش ناوی هاتوه، که چپایه که، له ناوچهی موصل، ناوه کهش به ئه عجه می ناوی هاتوه. پروانه: یاقوت الحموی، معجم البلدان، 2/211، الادریسی، نزهة المشتاق، (بیروت: 1409هـ)، 2/658، التطیلی، رحلة بنیامین التطیلی، (أبو ظبی: 2002)، ص 327،

(vii) به کیکه له گونده گوره کانی ههرنمی جهزیره، دوری له گهل دارا و (رأس العين) پینج فهرسه خه. پروانه: یاقوت الحموی، معجم البلدان، 4/468، الحازمی، الأماكن، ص 147.

(viii) بۆ زانبارى زياتر پروانه: فرست مرعي، الفتح الاسلامي لكردستان، (بغداد: 2011)، ص 194-204، ادريس محمد حسن الدوسي، همدان من فتح الاسلامي الى سقوطها بيد المغول، (اريل: 2006)، ص 71-74، جوتيار ثمر، ص 57-58.

(ix) برونه: خليفة بن خياط، تاريخ خليفة بن خياط، ص 139، البعقوبي، تاريخ البعقوبي، ص 103، ابن سلام، كتاب الأموال (بيروت: د.ت)، ص 267، 129، ياقوت الحموي، معجم البلدان، 57/1، ابن الاثير، الكامل (بيروت: 1999)، 326/2، ابن العديم، بغية الطلب (لندن: ٢٠١٦)، 242/1.

(x) ناوی ئەم شوێنە لە سەرچاوە ئسلامیەکانیش هاتو، ابن الفقیه، البلدان (بیروت: ۱۹۹۶)، ص ۱۸۲، ابن حوقل، صورة الارض، ۲۱۸/۱، یاقوت الحموی، معجم البلدان، ۳۲۴/۱، الزبیدی، تاج العروس، (الکویت: ۲۰۰۰)، ۲۲۰/۱.

(xi) شارپکی کۆنی هه‌رتیمی جه‌نیزیه، زۆریه‌ی بیناکاریه‌که‌ی به‌به‌رد دروستکراوه‌که‌وتۆته، به‌شی رۆژه‌ه‌لانی دیجله و له‌ شیوه‌ی مانگ ده‌رده‌که‌وتیت، هه‌روه‌ها جه‌ندین کانیاو ره‌زو باخ له‌خۆده‌گرتت، بروه‌انه: ابن حوقل، صورة الارض، 222/1، یاقوت الحموی، معجم البلدان، 56/1.

(xii) به کیکه له شاره کانی هه ژمی جهزیرو به گه وره ترین شاری سنوری دیاریکر ناوی هاتوه، که پینج فهرسه خ، که ده کاته (چوار پوژه ری) له شاری ئامه دو حهوت فهرسه خ (پینج پوژه ری) له ئه زرزن دوره، به ئاخفتنیکي دی به شاریکی کونی قایم داندراوه ده که ویتیه نیوان ئه رمینیاو جهزیرو پوژم. برهانه: ابن خردازیه المسالک، ص 215، ابن حوقل، صورة الارض، مؤلف مجهول، حدود العالم، ص 353/166، البکری، معجم، 1286/4.

(xiii) بنو الخزرج، ده‌گه‌رتنه‌وه به الخزرج بن حارثة، هه‌روه‌ها حارث بریتین له تیره‌یه‌ك، هه‌روه‌ها عمرو حارثیان پێ ده‌وتریت، له خزه‌رج بن الحارث كعب په‌یدا بوه، هه‌روه‌ها كعبیش (ثعلبه عدى) له دایكیوه، هه‌روه‌ها بى خزه‌رج به (الخزرج بن الصریح بن التومان) ناوی ها‌توه، كه له شارى مەدینه له‌گه‌ڵ ١٥ ژیان و چه‌ندان شه‌ری دورو درێژ له نێوانیان رویداوه، له‌وانه‌ش (بع‌اث و يوم الدريك)، بڕوانه: الكلبى، نسب معد، 390/1، ابن هشام، السيرة، 21/1، ابن حزم، جمهرة أنساب العرب، ص346، عمر بن رضا بن محمد، معجم قبائل العرب، 342/1.

(xiv) معاویه له ههر یه که له جهزیره و شام ئیقطاعی کشتوکالی تایبته به خۆی و خانه‌وداده که هه‌بو و یه که‌م که‌س بوه که خاوه‌ندی زه‌وی صوافی بو. پروانه: الیعقوبی، تاریخ الیعقوبی، ص 163.

(xv) گروپێکی ئایینی توندڕه‌و بون، دواى بریارى خه‌لیفه‌ى على به‌ پێکهاتن له‌ گه‌ل معاویه‌و (التحكیم)، به‌قورئانی پیرۆز، سوپای خه‌لیفه‌ى على جیابونه‌وه‌و خه‌لیفه‌یان به‌ کافر داناو له‌ فه‌رمای ده‌رجون، که ژماره‌یان به‌ هه‌زاران که‌س بووه‌ به‌ (الحرویه، الشریعة، الحراریه، المارقه)، ناسراون، دواتر خه‌لیفه‌ى له‌ زیگه‌ی گفتوگۆوه‌، توانی ژماره‌یه‌کی زۆریان بگه‌یژێته‌وه‌، ئەوانه‌ی تریش چونه‌ (النهروان)، دواتر له‌سالی (38ك/658ز)، خه‌لیفه‌ به‌ سوپایه‌ک رۆبه‌رویان بویه‌وه‌ توانی به‌سه‌ریاندا سه‌ر بکه‌وێت. بڕوانه‌: خلیفه‌ بن خیاط، تاریخ خلیفه‌ بن خیاط، ص 197، سفیان الفسوی، المعرفة والتاریخ، 315/3، البلاذری، أنساب الأشراف، 348/2، أبو حسن الأشعری، مقالات الإسلامیین، 112/1.

(xvi) بۆ پتر زانیاری بگه‌ڕێوه‌ بۆ: عطا عبدالرحمن، حرکات الخوارج، (سلیمانیه: 2007)، ص 253.

(xvii) شوێنکه‌وتوانی به‌ صالحیش ناسراون، له‌به‌رته‌وه‌ی مه‌یلیان بۆ رێبه‌ره‌که‌یان (صالح بن مسرح) هه‌بوه‌، ئەمه‌ش له‌به‌رته‌وه‌ی دواى برینداربوونی و پێش کوژرانی له‌ شه‌ڕێکدا به‌ شوێنکه‌وتوانی ڕاگه‌یانده‌وه‌، شه‌بیب بکه‌نه‌ سه‌رکه‌رده‌یان. الاسفراینی، الفرق بین الفرق و بیان الفرقة الناجیه، (بیروت: 1977)، ص 89.

(xviii) بۆ زانیاری زیاتر ده‌رباره‌ی ئەم بزوتنه‌وه‌یه‌، له‌ کوردستان بڕوانه‌: عطا عبدالرحمن، حرکات الخوارج، ص 242-243.

(xix) المرج: واته‌ میژگ واته‌ ئه‌و میژگ و ده‌شته‌ به‌راوه‌ی ده‌که‌وته‌ خواروی موصله‌وه‌ و تا ئاکری درێژ ده‌بووه‌ و چه‌ند گوند و دێهاتی له‌خۆ ده‌گرت. یاقوت الحموی، معجم البلدان، 337/2.

(xx) ناوی قوه‌ستان له‌ بنه‌رته‌دا (کوهستان)ه‌ به‌ عه‌ره‌بی کراوه‌، که‌ کوه به‌ واتای (چیا) دێت و (ستان) به‌ واتای شوێن دێت. بڕوانه‌: السمعانی، الانساب، (حیدر آباد: ۱۹۶۲)، 515/10، یاقوت الحموی، معجم البلدان، 416/4، ابن الأثیر، الباب فی ته‌ذیب الانساب، (بیروت: ۱۹۸۰)، 65/3، ابن العدم، بغیة الطلب، 323/5.

(xxi) بڕوانه‌: نیشتمان بشیر، الاحوال السیاسیه‌ والاجتماعیه‌ و الاقتصادیه‌ لغربی اقلیم الجبال، (جامعه‌ صلاح الدین: 1994)، ص 14-16.

(xxii) بۆ پتر زانیاری بڕوانه‌: زرار صدیق، کوردو کوردستان، ل 38، النقشبندی، شاره‌زورو لوړستانی باکور، ل 34-36.

(xxiii) بۆ زانیاری زیاتر بڕوانه‌: النقشبندی، شاره‌زورو لوړستانی باکور، ل 169-173، زرار صدیق، کوردو کوردستان، ل 20.

(xxiv) سه‌باره‌ت به‌ فه‌ت‌حی نه‌هاوه‌ند، زانیاریکان جیاوازن (19ك/640ز، 20ك/641ز، 21ك/642ز)، ئاماژه‌یان پ‌ج دراوه‌، به‌لام زانیاریه‌ دروسته‌که‌ ئەوه‌یه‌، که‌ له‌ (21ك) فه‌ت‌حکراوه‌، چونکه‌ زۆریه‌ی سه‌ه‌راوه‌کان پ‌شتراس‌تی ئەو سه‌اله‌ ده‌که‌نه‌وه‌ بڕوانه‌: ابن سلام، کتاب الأموال، ص 320، خلیفه‌ بن خیاط، تاریخ خلیفه‌ بن خیاط، (دمشق: 1379ه‌)، ص 147، ابن حبیب، المحبر، (حیدرآباد: ۱۹۴۲)، ص 14، البلاذری، فتوح البلدان، ص 299.

(xxv) بۆ زانیاری زیاتر له‌باره‌ی فه‌ت‌حی شاره‌زور بڕوانه‌: البلاذری، فتوح البلدان، ص 296، البیعوبی، تاریخ البیعوبی، ص 108، فائزه‌ محمد، الكرد فی اقلیم الجزیره‌ وشه‌رزور، ص 152.

(xxvi) قه‌ل‌ای (ماذاران)، که‌ ناوه‌که‌ی عه‌ره‌بی کراوه‌و سه‌ره‌تا ناوی (کسماداران)بو، بڕوانه‌: القطعی، مراصد الاطلاع، 1217/3.

(xxvii) ئەم قه‌ل‌ایه‌ ده‌که‌وته‌ نێوان (مرج قلعه‌ و نه‌هاوه‌ند)، که‌ له‌ نزیک نه‌هاوه‌نده‌و دواى فه‌ت‌حی حه‌لوان فه‌ت‌حکراوه‌و النسیر خۆی و خزمه‌کانی ل‌ج نیشته‌ج‌ بون. القطعی، مراصد الاطلاع، 1371/3، یاقوت الحموی، معجم البلدان، 285/5.

(xxviii) دواى ئەوه‌ی پ‌یغه‌مه‌به‌ر (د.خ)، کوچی دواپی کردو خه‌لیفه‌ ابوبکر هاته‌ سه‌ر ده‌سه‌لات و بو به‌ خلیفه‌ی مسو‌لمانان، یه‌ک‌ئ‌یک له‌و ک‌یشانه‌ی، که‌ ده‌بو چاره‌سه‌ری بکات بریتی بزوتنه‌وه‌ی هه‌لگه‌راوه‌کان، که‌ خۆی له‌ به‌ش‌ئ‌یک له‌ هۆزه‌کانی عه‌ره‌بی له‌ (بنی أسد، غطفان، تمیم...) ده‌بینیه‌وه‌، ئەمه‌ش به‌هۆی ئەوه‌ی به‌ ته‌واوه‌تی ئاماده‌ی شه‌ریعه‌تی ئیسلام نه‌بون و ته‌نها به‌ پ‌واله‌ت مسو‌لمان بوون و باوه‌ریان له‌ د‌ل‌دا ج‌یگ‌یر نه‌بوو، سه‌ه‌ه‌نجام له‌ سالی (2ك/623ز)، هه‌لگه‌راوه‌ی خۆیان له‌ ئیسلام ڕاگه‌یان‌دو، ئاماده‌ نه‌بون، که‌ زه‌کات به‌دن و ب‌ج‌نه‌ ژ‌ئ‌ر ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه‌وه‌ هه‌مویان له‌ وه‌ف‌د‌ئ‌یک‌دا هاته‌ مه‌دینه‌و داواى بواردن‌یان له‌ دان‌ی زه‌کات ده‌کرد و ده‌ستیان به‌ گفتوگۆی ناش‌تی کرد، به‌لام دواى ئەوه‌ی ئەمه‌ سه‌ری نه‌گرت، خه‌لیفه‌ سو‌ریو له‌سه‌ر ئەوه‌ی ده‌پ‌ پ‌ابه‌ندی شه‌ریعه‌تی خودا بن له‌ رو به‌روینه‌وه‌یه‌کی سه‌ری‌از‌یدا توانی به‌سه‌ریاندا سه‌ر بکه‌و‌یت و کو‌ت‌ایان پ‌ج‌ ب‌ئ‌ئ‌یت. بڕوانه‌: الواقدي، کتاب الردة، دار الغرب، (1990)، ص 49-52، خلیفه‌ بن خیاط، تاریخ خلیفه‌ بن خیاط، ص 101-105، الیاس شوفانی، حروب الردة، 150-154.

(xxix) ئەم کۆش‌که‌ ده‌که‌وته‌ ناوچه‌ی دینه‌وه‌ر، ئەمه‌ش ئەوکاته‌ بو، که‌ ناو‌براو‌ الو‌ی هه‌مه‌دان و دینه‌وه‌ر بو، له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ عومه‌ر. البلاذری، فتوح البلدان، ص 349، یاقوت الحموی، معجم البلدان، 362، 410/358، 4/2.

(xxx) ئەم ژنه‌ ئاوا ناس‌ئ‌یراوه‌ (سمیره‌ ام‌ره‌ من ض‌به‌ من بنی معاویه‌ بن کعب بن ثعلبه‌...)، که‌ له‌ هۆزی تمیم بو و د‌یاره‌ د‌دانه‌کانی نار‌ئ‌ک بون. بڕوانه‌: البلاذری، فتوح البلدان، ص 301، الطبري، تاریخ الطبري، 147/4، ابن حزم، جمه‌ره‌ أنساب العرب، ص 205، یاقوت الحموی، معجم البلدان، 269/3.

- (xxxi) بۆ زانیاری له سهر ناو هه لکه وه ته ی شار ه زور بر وانه: النقشبندی، شار ه زور و لورستانی باکور، ل48-84.
- (xxxii) به کێکه له گونده کانی شار ه زور، که ده یله مبییه کان له سه رده ی شاهانی ساسانی وه ک په ناگه به ک به کار یانه ی ناوه، بر وانه: یاقوت الحموی، معجم البلدان، 544/2، القطیعی، مر اص د الا طلاع، 580/2.
- (xxxiii) الحازمی، الأماکن، ص757، کی لسترنج، بلدان الخلافة الشرقية، (د.م: 1313-1371)، ص221-226.
- (xxxiv) خه لکی ئەم شار ه له سه ر مه زه به ی شیعه ی زهیدی مسولمان بون. الخزرجی، الرسالة الثانية، ص9-10. ناوی ئەم شار ه له (یاقوت الحموی، معجم البلدان، 375/3) بۆ ته شیز.
- (xxxv) به کێکه له ئاوه دانیه کانی شار ه زور و ناوی به واتای نیوه ی ریگا دیت، چونکه ده که ویته نیوه ی رپی نێوان شاری مه دائن (طیسفون) و (بیت النار الشیز)، بر وانه: ابن خرداذبه، المسالك والممالك، ص19،
- (xxxvi) الادریسی، نزهة المشتاق، 669/2.
- (xxxvii) بۆ زانیاری زیاتر، بر وانه: النقشبندی، شار ه زور و لورستانی باکور، ل167.
- (xxxviii) به یچی ئەوه ی خه واری چه کان ه زیان به شوینیک بو ه که مه یلیان بۆ ده سه لات نه بی ت و دژی بن و خه لکی شار ه زوریش ئەو تابیه ته مندی به یان هه بو ه و بۆیش له و ی گیساون ه ته وه. بر وانه: عطا عبدالرحمن، حرکات الخوارج، ص233.
- (xxxix) به فه رمانی خه لیفه مه روان (عامر بن ضباره) راس پیژد راوه بۆ به گژ دا چونه وه ی شه بیان، داوی شکه سی له به رام به ر سو پای مه روان له سنوری موصل، چۆته هه ر ئه ی شار ه زور. بر وانه: خلیفه بن خیاط، تاریخ خلیفه بن خیاط، ص387.
- (xl) به کێک بو ه له سه رک رده دیاره کانی خه واری چی سه فری، ئەمه ش به به لگه ی ئەوه ی (120000) سه دو بیست هه زار جه نگا وه به یعه تیان پییدا وه له سه ر مه زه به ی سه فری. بر وانه: الکلبی، جمهرة النسب، ص498.
- (xli) بۆ زانیاری ورد له باره ی ناو و سنوری ته واوی هه ر ئه مه که بر وانه: النقشبندی، آذربيجان في العصر السلجوقي، ص30، کوثر اسماعیل حسن، الحياة الاقتصادية والاجتماعية في اقليمي آذربيجان و آران، ص9-12).
- (xlii) بۆ زیاتر ناسینی ئاوه دانیه کانی ئازهریجیان. بر وانه: النقشبندی، آذربيجان في العصر السلجوقي، ص29-64.
- (xliii) بر وانه: کوثر اسماعیل حسن، الحياة الاقتصادية والاجتماعية، ص12.
- (xliv) بر وانه: النقشبندی، آذربيجان في العصر السلجوقي، ص66.
- (xlv) ده قی هه واته که وه ک خۆی: "إن العرب لما نزلت آذربيجان نزعت إليها عشائرها من المصريين (الكوفة والبصرة) والشام وغلب كل قوم على ما أمكنهم وأبتاع بعضهم من العجم الأرضين وألجئت إليهم القرى للخرافة، فصار أهلها مزارعين لهم"، البلاذري، فتوح البلدان، ص321-322، ابن الفقيه، البلدان، ص581.